

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Luciani Palinurus

Luciani herolica

Luciani Scipio romanus

Luciani Asinus aureus

Bruti romani epistole

Diogenis cynici epistole

**¶ Tu quicumq; sis siue orator / siue artista / phisicus /
iurista / aut theologus. Si elegantia / si facundia / sapientia / et
vtilitatez scire cupis. Bruti romani. Diogenis cynici. Scipio
nis. Et Luciani perlege epistolas qui sua tempestate omnes
mortales sapientia superarunt.**

¶ Gellius Bernardinus Marmita parmensis. R. P. & D. D.
Clementi de ruere Episcopo & Comiti Mimateñ: ac Aue-
nionis vicelegato meritissimo,

b Ruti romani: Diogenis cynici: clarissimorum virorum
epistolas sane luculentas: & principibus / et regibus
dignas his diebus in vnum corp⁹ redigi p^oposuiq;
illis veluti insigne caput. Luciani. Palinus: Scipionē roma-
num Heroica & Alinum aureum opuscula lenitate placida:
gravitate et doctrina luculenta: que diu apud paucos in the-
saurū asservata sunt: vt illi quidem mortalium vniuersitati tan-
ta bona hucusq; inuidisse videantur. Ego autē qui ad cōmu-
nē vsum me natum esse censeo: ne ab officio quod nature &
tibi debeo desisterem (licet in eo plerumq; leuis grana ha-
beat) curauī pro virili mea hec oīa simul in hac vrbe floren-
tissima Auentione impressoribus exarata legeres: vt ex illis
quasi vite speculō plane perspiciant omnes omnifariā hoīm
imbecillitatē: vana consilia: et insensatos labores: vt suo erro-
re cuiusq; discrutietur animus. Sunt hic longo veterno sopi-
ti nepotililuxu: voluptatis ceno et olēticetis demersi: nullam
prorsus fideralis celi lucē intuentes. Sunt qui fortune assidua
vertigine quasi volubili Sifiphi saxo delassantur: Alij morda-
cibus curis carpuntur. Alij negotiorū fluctibus agitant. Alij
multijuga malorū scaturigiu p^omittunt: nec sese tamē infelices
esse sentiscuntur. Varia reperies hic hoīm tormenta: tortuo-
sos anfractus: sentosos tramites: felle confectos calles: ama-
rulēta domicilia: ex quibus nihil sanum: nihil deniq; optabi-
le deligi pōt. Quo circa hec tam necessaria cognitu: tibi nota
eē volui vt ex his cognoscas te tm̄ virtute et morum honesta
mētis prestare. quantum cupis et contendis ingenti gloria.
Itaq; reuerendissime pater: qui de litteris benemerendo liti-
teratos foveas et amplecteris: hos libellos tibi commādatos
accipies / vt in sinu tuo quiescant: vt per te fauorabilius exeāt
tibiq; quod possunt / eternitatē nominis tui relinquant. Vale.
et me laudū tuarum indefectum preconē amabis.

¶ Luciani Palinurus. Interlocutores Palinurus & Charon.
Bsecro te o Charon sine me vtiā nauim conscē
dā. Cha. Quis me appellas? Pa. ego nauita quō
dā illius quem nup̄ viuētē trāuectasti. Ence tro
iani Cha. Tu ne ille es qui apud portus velinos
inhumatus iacebas? Pa. ille ipse fuisse crede ce

lestū nutu fieri vt transuehar quorū p̄digijs lōge lateq; a tē
finitime gentes et ossa mea iam expiauerūt et tumultū mihi
tumuloq; insup̄ solennia statuerunt. Quare te oro o iustissi
me. Charō patere tandē vt ingrediar: si prospera sēp sit nauī
gatio tua sit solida nauis tua atq; incōcussa. Cha. Rē iustam
petis Palinure ingredere vt libet: vō svero tam cōferte vna
bre quid fatigatis me p̄cibus: quid fatigatis que nā hec vis de
siderij? expectate tātūper dū trās flumen hūc porto regredi
ar q̄primū. Pa. Habeo tibi Charonim mortales gratias qui
me his tandē eripuisti e malis qui me dira hac tandē qua de
tinebat trans fretandi cupidini liberaasti. Cha. Amo te equidē
Palinure tū ppter Enē a regē tuū quē mihi nominaasti: qui & su
per oēs quos vñq; viderim mortales visus est mihi singulari
quadā p̄ditus pietate: tum ppter meū etiā quod olim com
munē fuit tibi magisteriū: par enī sibi quisq; parē affectat
delectatq; magis qui inter pares fit vel cōfabulatio vel vite
actio. Afficiebas porro non modico dolore quom videbar
sādudū te in citeriore hac ripa errārē incertūq; sedis tue.
Neq; licebat tibi succurrere ppter leges mihi datā ne quenq;
nisi humato prius corpore trāsportē. Iū enī ego minim⁹ itet
inferuos habitatores subiectusq; aliene potestati cui parere
nō tā pulchrum mihi q̄ alias necesse sit. gaudeo autē nunc &
letor q̄ ea aliqui se fors tibi obtulerit quo & tum īplere desī
deriū & meū releuare dolorē (salua lege officij mei) possum.
Pa. Immo ego nō minus ppter te dolebāo Charō: q̄a p̄spici
ebā totte graues assiduolq; labores pferētē sine villare la
xatione. Neq; n. me latet quot q̄tisq; vexari malī olēt naulum
gubernatores q̄ nihil aliū ī vita q̄ nauigationē exercui: atq; ita
exercui vt nihil illa graui⁹: nihil picilitati⁹ cōtingere mortalibus
purē pp̄ q̄ credibile magis tibi videri p̄t si āgebat me vtiq; sa
tigatio tua repetētē aio ātiq;: quas iuuenis enī sustinebā nau
ticas fatigatōes meas. Quas expiētia iā edo & sciebā pbe pa
ri malo tuo cōdolere Cha. frustra pp̄ me dolebas Pa. nā nihil
molestā mē ar mea Pa. qd ais cha. aio gratiā me hē & iocūdā

artem meam. Vides vt ctuda viridisq; senectus est michi/
memini haud vnq; ab ipsa qua iam omnium annos supero lō
geua etate mea pertelum me esse laboris mei: quin quotidie
insto alacrior atq; valentior: sed intelligo cur tu aliter tibi p
suadeas. Est enim communis hic morbus mortalium vt for
tisue quemq; distebeat semper: viuat q; contentus nemo
studiis suis: laudent vero longe ac beatiore existiment
omnes quidiuersas a se artes atq; actiones sequuntur: verus
falluntur maxime opinione sua: Nam si recte intueri velint
cognoscent perspicue nullum esse in via eorum statum qui
non magnis scateat miseriis: quem non magne granesq; per
turbent vndiq; molestie & vexationes Et si detur aliquando
vt alter in alterius studia transferatur q̄ videas tunc sua cui
q; leuia videri: que prius pregrauitate accusabat / contraq; ea
grauiora que prius leuia videbantur. Itaq; si bene consideres
Palinure non est ita grauis conditio: vt censes meq; propte
rea q; nauderus sum sum eo miserabilior. Sed tu (vt video)
sequeris vanos errores mortalium: ego vero integritate tan
tum iudiciq; veri lucem secutus dego contentus ac lenus for
te mea neq; adscribo mihi calamitatem q; desudē quotidie
nauigando & defatiger. Neq; ob hoc arbitror quempiā ho
rum qui mecum simul vltimas sedes colunt me esse beatiorē
non ipsos iudices. Minoem: Rhadamentum: et Eacum. q̄q
magna omnes emineant potestate non ipsum Ditem: q̄q sep
tro potens sit atq; ragna ista moderetur. Sunt nanc; et illi
sui labores: sueq; molestie et maiores forte quo & maiore re
giminis sarcina premuntur. Pa. potes dete tibi. Charon p
suadere vt libet: mihi. n. de me nunq; persuadere poteris quin
ars nostra sine vlla cōparatione ceteras laboribus et pericu
lis excedat. Quod liquido tibi probarem nisi quod vereor
tedio te afficeret fortasse longior narratio nostra. Cha. Im
mo summa me afficiet recreatione. Nam & delectat me te
cum semocinari: & nauigantibus etiam magnam animorū
refocillationem afferre solent huiusmodi confabulationes.
Pa. Quando igitur non est tibi in iocundus prole quar su
scepti sermonis nostri rationem vt inteliigamus non esse du
riorem: vllam q̄ nautarū sortez quod tibi facile persuadebo
sua inuadueras quos estus et frigora tolerare eos quos per
horicere tonitrus et fulgura: quibus perfundi imbribus: qua
ventorū rabie agitari quotidie necesse sit. Si cognoscas quo

tiens eostorq̃ri fame et siti quotiēs squalore etiā terribilissimo cō
sumi cōtingat: si atēdas habitationē eorum istar carceris sup
pellectilē vel nullā vel sordidissimā: strata dura Cibaria aspe
ra: potū immundissimum: indumenta spurca/ incōmoditates
rerū omniū. noctes insonnes: & sub diuo semp & inquietas.
Taceo perpetuū aliōquin quoddam eorū exiliū. Quos pa
trie eorum exteros/ profugos vagos/ palantes ignaros quie
tis priuatos omni (quo nihil ē in vita dulcius) cōiugis sobo
lisq̃ fructu ac iocunditate Quis nō abiectissimos lōgeq̃ oīm
mortalium miserrimos eē iudicabit? Pretereo scillam: charibi
dim/ sirtes/implegades/ tot infesta nauigantibus maris perī
cula. Obmitto tempestates quibus nec visu quicq̃ est tristius
nec horribilius/ quibus et ad sūmū vite vsq̃ discrimen quoti
die iactantur/ quatuntur & quod sepe accidit/ submersi tan
dē obruunt. In qua re nemo ē qui idoneus magis q̃ ego te
stis adhiberi queat. Qui quum multis fuerim quassatus tēpe
stativus/ tum ea maxime que me ex sicilia in italiam nauigan
tem inuasit/ tam seua atq̃ horrens. vt horrore sit adhuc mihi
ei⁹ recordatio. Nō possū certe/ vt par eēt/ explicare tibi acer
bitatē illius tempestatis: sed quanta extiterit ex hoc facile cō
lecturam facere potest. q̃ Eneam ducē cuius sūma constan
tia & animi fortitudo ubiq̃ decantatur: vidi ego eum. cōtre
mentē grauitur atq̃ ingementē: extētiq̃ ad celū manib⁹ be
atos longe inclamantē eo quibus ad troiam oppetere conti
gisset/ lamentantēq̃ pari ab eorū morte ac fortissimi a Dio
medis gladio se ereptum extitisse/ crudelē equidē diem illu
xisse omnibus vltimum/ neq̃ ex nūero nō quēquā putari e
uasurum. Non ipsū Eneam/ non Illicneum/ non Achatem
non Abantem/ grandeū ve Aletem/ quorum naues longe
disiectas ad sūmūq̃ pene exitum adductas nescio que vis
illa nisi diuina liberauit. Cha. non incognita mihi narras: hec
enim ea ipsa die rescui. Pa. Quo id modo. Cha. Quo id mō
rogas An acrem illū fidemq̃ Orontem ignoras ductorem li
cie nauis is quidem tunc submersus concessit ad me illico ex
ponens mihi ex ordine omnia que tu disseruisti implorans
deinde opem rogansq̃ multum vt se vltiore in ripa liste
rem quod nunq̃ passus fui quum inter fluctus adhuc corpus
suum sine sepulchri honore iactaretur. Nunc agis se circum
hec stagna mestus atq̃ errabundus: vidisti illum. Palinure.
Et vidi & vnicum meorum malorum solatium habui: dum

tantisper in ripa moratus par cum eo definebat infelicitate.
Nec enī falsa de tristi eius interitū et ulis: cuius adhuc ima
gno subit mihi dum excussū e pupi contortumq; ter eum
atq; circumactum horrendum a fluctu rapidus tandē equo-
re vortex absorpsit. Sane quod ad me pertinet nihil edisserā
quili cetam euaserim tempestatem amarū tandē aliquando
etiam vite mee finem inueni excussus & ipse pariter atq; ia-
ctatus inier vndas quod deerat. insuper ferro preterea obtrū-
catus. Ex quo nec tantum militum q̄ Ene meo ne tantis
vndis surgentibus spoliata magistro navis deficeret hec cine-
eorum b: litie opes tranquillitas: sic illis viuitur: sic moritur: nū-
nunc & aliorum defende studia & artes contentem neq; si
libet maiorem esse etiam eorum miseriam & calamitatē qui
patrias incolentes suas vxorumq; ac filiorū societate beati
quiescunt / gaudent ludunt / hortant / amicitias colunt exercē-
tur commode habitant magnifice vestiunt culte conuiuiantur
lete / cubant molliter / iocundos suos ac gentiles agunt
dies: Adde qui in vrbibus optimates & primarij magnā libi
vendicant auctoritatem: habentq; summo in precio atq; pho-
nore: qui ius dicūt qui causas agunt aliorū qui fasces gerūt
qui ducunt exercitus. qui vel assistunt principibus vel princi-
pes ipsi magni illustresq; sunt. quibus nec optabilius quicq; in
vita esse video. neq; beatius. Cha. Falleris longe Palinure
nā quos beatores esse arbitraris miseriores illi sunt vlla sine
dubitatione. Neq; enim negauerim sortam subiectaz eē nau-
tarum magnis malis. Sed ita subiectam ne cōparatione alia
rum que maioribus etiam grauantur incommodis min⁹ cer-
te misera iudicanda sit. Quid enim tristius: vt ad tuos venias
qui patrias tuas colunt quid miserabilius q̄ domi sue agere: &
ita agere vt iocundiotem aliquando q̄ vitam mortem optes
Que vlla maior calamitas q̄ circumdari vrbē hostib⁹: ingruere
bellum: volitare tela: stringi enses / perfodi muros / fremere
tormentis / saxa dirui domos: tremefieri & concuti: quēq;
fame sitiq; deficere corrūpi aerem: occupari mentia spoliari
templa: diripi patrimonia: publicari bona: incendia parari: ma-
los exultare / bonos torqueri affici conuicijs / expelli domi-
bus: vulnerari carcerari: relegari / deportari / trucidari filios
ante parētū ora: vim pati vxores: stuprari gnatas. Vidēturan
hec tibi mala palinure: & an his que tu meministi vlla ex par-
te comparanda. Pa. q̄ vera narras. o Charon q̄ nunc vī audi-

ens ista perhorresco. Venit enim mihi in mentē gravis illa &
 deploranda patrie mee desolatio troie inq̃ tam prepotentis
 olim atq; prediuitis cuius euersione nihil credo ferri posse
 crudelius aut lachrymabilius: tantaq; fuit calamitatis eius ma-
 gnitudo vt longe plura etiam atq; tristiora q̃ tu supra memo-
 raueris sibi contingerint: que si vellis omnia tibi vt rem certi-
 us agnoscas explicabo Cha. Haud opus est Palinure quoniā
 & ips non patitur & ego hec oīa nō secus ac tu nota atq; cō-
 perta habeo. Nā et mihi renunciauerunt vt queq; aduentas-
 bant anime ex illo bello profecte. Nihil certe vt nunc tu dixi-
 sti peruenit ad aures meas crudelius aut lachrymabili⁹. Pa.
 Faxo vt iubeas sed aduentas Charon grauissima licet hec sint
 rariora tñ contingere q̃ ea nautarum que supra exposui Cha.
 Referā ergo alia frequentiora & ex ipsis quidem met ciuita-
 tibus quarum relatio augebit etiam eaz miserā. Vade oro
 & per ciuitatē plateas porticulq; discurre: qd aliud ostēdes. q̃
 oblatrantū maledictarū simulationes pestilentissimas: optum-
 cuiusq; dilacerationē qui non exploratorū insidias inuidētū
 q; venena. Diuerse modo gressum & artificū mercatorūq; ta-
 bernas accōuentus pete quid aliud deprehendes q̃ sermonū
 nebulas fucos: mendacia deceptionesq; manifestas. Trans-
 fer dehinc te in fora publica sedesq; iudicarias quid aliud au-
 dies q̃ vndiq; oīa magno strepitu ac clamore misceri? Quid
 intelliges aliud q̃ cedes hominū cōpilationes: furta/graftatio-
 nes/conspirationes/proditiones? Que alia occurrent tibi nisi
 ligatorum iurgia & contentiones/testium periurationes/cau-
 sidicorum preuaricationes/iudicum corruptiones/psidū am-
 bitiones ac rapine? Quo sibi alios obuiā tibi habebis q̃ exul-
 tantes improbos/lugentes bonos oppressas viduas/procul-
 catos pupillos/egentes prostratos? Attolle postea altius ocu-
 los & atria principum pscrutare: quā non videbis ibi ad sena-
 torē exaltationē/speculatorū acceptionem/militum audaciā
 feneratorū voracitatem/questorum improbitatem: quas nō
 potentum hominum in tenuiores vim atq; insolentiā? Quas
 non concussiones. Quas non populationes? Quos non
 innocentes accusari/criminari/carcerari/proscribi? Pa. Gra-
 uia hec nimis ac miserabilia. Cha. At restant alia que nō mi-
 nimus tibi grauiora & miserabiliora videbuntur. Pa. Perge.
 Cha. Que fortassis etiam grauiora & miserabiliora iudi-
 cabis qm̃ domestica ac frequēs magna est eorum pestis. Pa.

Fare, Cha. nolo tibi Palinure afferre in mediū graues lōgōs
q̃ artificum & negotiorū labores: non eos quibus afficiū
tur agros: cultores: non quibus milites. non quibus cauidici
ceterarūq̃ disciplinā: & cōtatores estus / algores media pere-
grinationes / anxietates vel pericula vulnera cedēs / distric-
tas habitationes / infinitaq̃ agendi / cubandi / ṽescendi incōmo-
da vel fastidia / lassitudines: vigiliās solitudines odia etiā &
infamationes. Nā si cōplecti cuncta sermone meo atq̃ ex
qui voluerim tottantaq̃ dicēda se offerent vt pre longitudi-
ne malorū ac mole citius nauigatione nostra q̃ oratio sinez pos-
sit inuenire. Omitā itaq̃ & cōmemorabo tantū quas inter o-
mesticos pietēs. ū seruorū ṽxorū ac filiorū molestias actur
bationes pessimas perferre solēt qui gubernationi presūt rei
familiaris, Cuius ita vt naualis expertus esses facile quicq̃
dicturus sum me etiam tacente & intelligeres & approbares
Nam seruorum primo in dominos semper prompta maledi-
cta / furta / impositiones fugas arogantiam negligentia rerū
dominorum temulentiam edacitatē / s̃cōnolentia tarditatem /
ignauia / nemo est qui non videat magna afferre his qui pa-
tiuntur infelicitatē. Deinde filios quorum amore nihil dulci⁹
esse fertur quanta animi cum amaritudine aspiciant parentes
vel egrotare vel mortē obire quod frequēter admodū fit.
Satis existimo etiā te intelligere q̃ vero grauē & anxia credis
esse eorū vel parturitionem / vel educationem vel institutio-
nem. Quotiens pro eis bonos parentes gemere suspirare.
Dolere torqueri Quanta etiam putas perturbationē affici dū
quos progenuerunt immensa q̃ adeo cura aluerunt vel pa-
rum sibi audientes: vel rebelles ac infestos postea habere cō-
tingat: q̃ dolenter eos ferre arbitris dūz insani & vecordes
sunt: dum ebetis & crassi ingemij dum effeminati & molles
dum dilapidant & euertunt patrimonia: dūz nullo bono ope-
ri & studio intendunt: dum per precipitia vitiorum omnium
vitam ducunt suam. Quid de ṽxoribus loquar quas dos tu-
midas: genus insolentes / forma suspectas / deformitas red-
dit inuiskas! Quarum lingua mihi perniciosius: quarum au-
datia nihil prodigiosius: quarum improbitate nihil exécrabi-
lius. Que iurgijs semper et contentionibus obtundunt vi-
ros que sēper conquerunt / semper exprobrant sp̃ insidian-
tur. Quibus quum desint cetera nunquam tamen la-
chryme gemitus et suspiria Que ceca sua qua tantum

ardent ornamentorum ambitione exauriūt opes: labefactāt domos cogunt maritos in malosque fusos in dira scelera Non referro turpissima adulteria qui nec punitur minus nec peccatur magis quicquam: ea quanto dolore afficiant bonos cōiuges nemo satis vnq̃ iudicio meo enarrare possit: sed magnū doloris argumentum prestant & grauissimas cedēs et ingentia que sepe propter corruptas vxores bella exarcerunt.

Palinure. Hoc plusq̃ vellem scio nam arduum illud quod ego vidi grecorum et troianorum bellū propter Hele ne raptum in eam excreauit fabiem quam nulla mundi regio ignorauit. Charon. Quē toti mundo manifesta sūt ea tātum nosti. Pa. at si singula quorum nihil me latet intelligeres adducereris in tantū stuporem vt stupefcēs etiā premiseratio ne cōiugalem vitā lachrymares. Pa. Hui qui narros? Charō. Narro que quotidie video & pertracto. Pa. Ergo cunnubia putas poluta et coīquinata? Cha. minime id nūq̃ dixerim. Pa. At qui multas memini me vidisse ea peditas honestate ea relique ac vite integritate: vt diuinū quoddam magis q̃ humanū redolere viderētur. Cha. Et multas vtiq̃ eiuscemodi esse confiteor sed easquidem que optimis honestissimisq̃ orbe parētibus ebiberūt a primis annis sobrios & castos mores. Que factis parentum suorū exēplis educare vitam instituerunt peccate castigatē: sapienter ad mansuetudinē edocēte ad pietatem. ad fidem: ad diuinū cultus: ad rectū cōpositūq̃ regimen rei familiaris. Que se athialis saltibus iocis. Que se a spectaculis: ab immodestiore cultu ab licentiore colloquio abdicarunt Ceterum que contra sanctitatem que malis institutis peruersisq̃ parentum exemplis imbute molliter vixerint a sinefacte delitijs: quia turpi oculo: que nihil nisi saltare canere: fides pulsare vidicerunt: que preterea oculis auxerunt matrum presertim obscenitates & immunditias. Hasce quā fide & integritate esse putas erga maritos? Illabuntur siquē tanq̃ venena tetiellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam q̃ reris et hyemenalis honestas: q̃ queas vel emē datis instituent moribus vel sancto inuitē exemplo parētes simul rariore habebantur Prodeunt postea in publicū queq̃ etiam procaciores aperta frōte directo gressu quasi pudicitia id se consecrasse videantur. Et que secretum intra cubile probra agesserunt quin vestem induerint illa contexisse atq̃ occultasse existimant. Vosq̃ eayānum vulg⁹ ita vt cernit vera

ducētes esse arbitramini. Aitego nihil ac res se habet de eis ludico: nuda enim hic omnia atq; apta sunt. Non veste hic teguntur macule: non palio obnubuntur scelera: exertes omēs ac nudatos rerūq; omniū vacuos prorsus huc ingredi oportet. Quicquid in vita male temptatus maleq; actū est hic frōte coram ipsa demū gestatur: dispoliatur ostentatur. Quare non mirū tibi videatur si quorūcūq; nota habeo crimina. Qui quorūcūq; esse nudas ita vt p̄dixi transueho umbras q̄ proinde ingentem video eas turbam que quum impudicitiam longe apertam ostendant suam pudicissime tamen in vita habeantur. Quantas secum in maritos fraudes gerunt: quot simulationes, quot proditioes: quantam ypocresim: quot aliorum obcenos amores: quot pollutiones: quot suppositos partus: quot mētitas enutritiones: quot alieni seminis suscepias mēses. At quot ridiculum magis est ingent postea ignari mariti hasce sibi extinguitas vxores laudā inter cetū & predicant quasi pudicitie principes. Statuunt in aule pluri mi quoq; epigrammata condi. orationes scribi & pronūciari curant in laudē ac memoriā castitatis fideiq; earū sēpiter nam. An hec tristitia & amara esse censēs Palinure? Eran cōparationem vllam habere pntas cum his nautarū que ea seueritate & acrimonia recensuisti vt cetera leta: fausta: deliciarūq; plena (sit tibi fides dare) existimanda essent? Pa. Haud equidem tanta in ciuitatibus priuatiscq; domibus quanta modo enumerasti mala regnare credidissem. Cha. Ita proficit in expertos sermonem aliquando iure cum his qui multarū rerum vsū atq; experiētiā habēt. Pa. Itafit. Cha. Quid si animaduertas labores quos perferunt nante corpori magis q̄ animo infēlos ite: cōcedes āplius etiā in sententiā meam: Nā hmōi res dure assiduo quodā vsu & assuefactione mitiores fiunt: & quodā modo domātur: quas vero ego memoraui quum animū magis affigunt nō ita vsus & assuefactio mitigare atq; edomare potest. Pa. Consentio tibi iam: gaudeoq; in eam lucē & illustrante peruenisse vt intelligā tam magnā aliorū & maiore etiā q̄ nautarū miserā. Sed illud nō possum intelligere quin principes saltem ac magni viri non di cam nautis: sed ceteris insuper quibuscūq; mortalibus beatiores sint. Cha. Cur? Pa. quoniā oibus abundēt atq; affluant bonis. Cha. Oibus. Pa. Honore gloria: opib;: delinjs amicis: potentatu: imperio. Cha. Hisce. Pa. Hisce & multo pluri

bus. Cha. Erras. Pa. Errorē hoc optasse in vitam mihi. Cha. de-
liras. Pa. Maluisse ita delirare q̄ tua cum sententia sapere.
Cha. Quid si nihil illis miseri? Pa. Quid si nihil beatus Cha.
Haud vnq̄ hoc mihi demonstrabis. Pa. Non tibi ij beati vi-
dentur qui quicquid ad explendas voluptates optari potest
assequuntur. Quibus cōuiuādi. cubandi: vngēdi. lauādi. ludēdi.
venandi: aucupandi: ad omnem nitorē atq; satietatē semper
facultas sit. Quibus quotquot velit cōcubitus femina: quot
quot velit arua: equi: canes: quibus tot sunt serui: tot exculta
palatia: tot munite arces: oppida. Qui tantū possideant auri:
gemmarum vestiū: supellectilis. Quibus audiant omnes. ad
surgunt inclinēt. Quos populi verentur timeant: laudent de-
cantent. Qui leges dicant mandēt: exerceant: proscribāt: pu-
niant extollāt amicos: vindicēt inimicos: trucident rebelles.
Cha: Nō est tā magna vt existimas Palinure eos beatitudo
Nā parit certe fastidiū tanta bonorum cōtinuatio tantaq; af-
fluentia. Neq; sapit tantum que non aliquando intermittitur
voluptas. Preterea quomodo eos tu beatos iudicare potes
qui tantis opibus atq; delitijs suis nunq̄ fruuntur cum locum
ditate nunq̄ cum gaudio: que in tanta rerū copia nunq̄ exhila-
rent se nunq̄ releuent aīz nunq̄ exultent. Qui tanta lz bono-
rum vbertate redundantes: tristitia tñ sēp obducantur sollici-
tudine p̄mā: anxietate torq̄antur. Nō tibi multo optabilior
videtur prinatorum conditio quorū & vita securior: & volup-
tates etiā si mētē intendas maiores sunt. Quos summa semp
condit hilaritas mulcet festiuitas. explet alacritas: Quantā pu-
as afferre delectationē cōmunis que cū vxoribus & filiis vi-
ta exigitur. Dū cūbāt: tute vescuntur letes: iocantur modeste: q̄
dulcē eē arbitraris amicorū inter se & equaliū parē vitam do-
mesticū vsum. Frequentē cōuētū: Quid eorū amore suauis.
confabulatione gratius: curis melius atq; cōmodius: i quātū
credis leticie & exultationis habeāt eorum cōuiuia: ludī: can-
tus: saltationes. quantum dilatent aīos & permulceant: quan-
tū emanat mellis. Cuius nec stillam pricipū. Pa. Haud
intelligo. Charon. hanc quā refers regum tristitiam atq; an-
xietatem: qui inter n̄sus tantum blandicias iocofq; verē en-
tur: quibus semper psalatur / cantatur / plaudatur / et quic-
quid ad transigendum hilarem vitam excogitari potest ex-
hibeatur.

Charon. Etiam vt video iudicas.
Palinure, Que oculis tantum patent: quo errore de-

cepti mortales plurimū seduci solent: sed quod certum affe-
re possunt iudicium exteriora corporis: que velamenta que
dam magis sunt veritatis. Aut quid certi promittere et ostē-
tare potest frons hominū que plures q̄ protheus species mē-
tiri atq; implures mutari queat. Cōsiderande sunt secreta ani-
mis fibre: Perscrutande sunt interiores mentis latebre. quas si
periudere ita vt frontem posses: Prohdolor quāram ibi ma-
lorum turbā: quantā formidinū atq; strepitationū aciē intro-
spiceres. quot angores: sollicitudines: suspitiōes quot pestilē-
tes morbos & perturbationes: quanta aperirent vlcera quot
plage & cedes: quot insidie: quot enses & telorum infinita ge-
neta: que nec somnos eorum quietos nec cibos placidos nec
opulentiam dulcē nec imperiū iocundū nec delicias iocosq;
letos esse permittant. Pa. Nesciebā adhuc heceorū q̄ domi-
nantur mala: sed cur illis contingant tanta non capio. Charō
cōtingūt tāta propter graues inimicitias acerbaq; odia quas
continue cum finitimis ciuitatibus: cum subditis sibi populis
cū sibi metūpis etiā gerunt. quo fit vt in grauescētibus odiis in-
crescentibusq; iniurijs quibus quotidie afficiunt quēq; neces-
se sit illos torqueri & affligi grauitē confidere nemini: suspi-
cari omnia possunt: extimere muscas etiam vt aiunt: volātes
gaudere & letari nunquam: tristitia & merore detineri semp.
Pa. Adducis me facile vt credā suspectaseos habere finiti-
mas ciuitates cum quibus & infensa odia confiteor propter
continua que exercentur bella & dominādi libidinē qua plu-
rimum incenduntur. Cum suis vero quibus imperant popu-
lis nihil accipere possuz nisi amorem et dulcissimā pacē Por-
ro sic cum finitimis sint inimicite. Storianantur bella ac demū
etiā a ugent imperia: subducuntur oppida. p̄stillant acies
spoliant & captiuāt hostes populatiōes magne fiunt trophe-
is decoratur patria: victorijs celebrat. triumphis exultat. Ob-
que & principum gloria & vrbis ornatus & inimicorū timor
& populorū inter se leticia atq; erga principes fides & amor
crescit. Cha. At tantum narras que prospera sunt et leta: q̄ fre-
quentius accidunt aduersa et tristitia p̄termittis. Quasi semp
eos putes debellare hostes: potiri victoria: triumphis exulta-
re: nunq̄ vero vinci: p̄sterni agros suos populari bona sua di-
ripti et e suis se oppidis deiici sed maiora hec pretereamus: de
minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages
suorum & cedes sustinent comperies. longe maiore damno

q̄ lucro partas eorum victorias constare: discussaq; ratio de-
cessisse plus illi . q̄ accessisse . His adicias vt populorū etiā suo
rū odia nedum finitimoꝝ intelligas quod ad inferenda bella
& persequendos hostes opus illis est ingenti & munito exer-
citu: multo nauigio/longa armorū et machinarū preparatio-
ne q̄quum magno & inestimabili consistit sumptu nec pro-
prij suppeditant redditus necesse est nouis vectigalibꝫ vexa-
re populos:nouas reducere prestationes:noua angarias:aue-
re tributa multiplicare oneras:exaurire es omniū:eradi mar-
supia immo viscera pauperum:paruos atq; magnos diripere
spoliare/conculcare. Inde fit vt quum inuictos manifeste se
cunctis intelligant suspectū tum sibi incipiant habere quēq;
Nullius fidei/nullius amicitie credere coniectari oīa in ma-
lā partem. Habet enim hoc in se pessimū malefactorum con-
scientia vt quos iniuria affecit nunq̄ reuocari in amicitia:nun-
q̄ mingari & ad veniā moueri posse putet:proinde magis in-
surgit grauior in iurias:hunc proscribunt illū:carce-
re includūt. Quorū dā patrimonia publicāt alios iugulari aut
strangulari iubent:voluntate pro ratione vtuntur:eorū quo-
q; quos tantis leserunt malis cognitos affines:amicos/ soci-
os/seruos quasi fidei sue disidentes persequūtur. Tum ceteri
qui cariores etiam videbantur exēpla aliorū preponunt sibi
acuiuntq; ipsi non minus odia. Nam nō minus rebus suis ac
saluti sue timent. Ita pedetentim ciuitas omnis indignat: ob-
murmurat:rapitur ira/odiis incenditur/coquit nouas cogita-
tiones:noua concilia molitur. Mox eo deueniunt vt hec in-
teligentes videant quante ruine quantoq; precipitio subiace-
ant:q̄ tenuissimo quasi quodā filo pendeant Imperia sua. Tū
cernas eos pallere:tristari cōsumi expanere omnia. torqueri
scelerū suorum cōscientia que prima est penarum omnium.
Timere hostium/insidias ciuium conspirationes domestico-
rum proditioes:oppressorum vindictas. Tunc securū nihil
existimare nisi quod vi ac ferro tueantur. Propterea non cre-
dunt se tuto cuiq; non ministris:non necessarij:nō germanis
quorum maiorum etiam q̄ aliorum auctoritatem magis for-
midant/arcent se ab aspectu et presentia omnium tingunt
se fossis et aggeribus claudunt se arcibus quasi ad perpetuos

B.

damnati carceres: custodib⁹ etiam tanq̃ ad expeditionē belli
paratis vt obsideri eos putes circumvallantur Nihil illis dul-
ce nihil lapidum / nihil iocundum. Dormiunt cum magna in-
quietudine cum maiore etiā vigilāt. Terret illos conuēt⁹ ho-
minū: angit sollicitudo: timent colloquia: timēt salutationes /
timēt dona: suspecti illis aditus suspecte felle / suspecti cibus
& potus: qui nec etiā nisi pregustati sumuntur: suspecti pellicū
& litē vxorum thori. quibus mirū est cur sine cuiusq̃ p̃gusta-
tione cōgrediātur: ipsos vero quorū se custodie cōmiserunt
non minus extimeſcunt: quibus quum carere nequeāt ob tu-
telem suam eo magis augetur eorū timor & miseria quā arma-
tos pro firmiore illos presidio esse necesse sit quare alienige-
nas & barbaros homines atq; abiectissimo quosq; sibi deli-
gunt eosq; frequētius committantur. Delciunt sepius ac exter-
minant quo salutis sue (& si non alia et saltim hac via) consul-
tum ne possint. Quid fedius & ignauius dici queat q̃ homini-
bus exteris immanibus flagitiis se cōmittere: suos vero pru-
dentes / sobrios iustos spernere atq; deuotare. Quanta ista ty-
rānorū felicitas quos continuus & ingens semp̃ angore af-
ficit metus quo non modo animi grauiter excrudant s; cum
ita in super dulcia mundi bona fugātur & dissipantur: q̃ te iste
eo: si delicie: quanta gaudia qui tranquillitate nunquā et pacē
sibi ne dicam populis suis aut hostibus concesserūt ex partes
oīno tā sanctissimi atq; oīm dulcissimi boni. Quenā vbertas
ista bonorū q̃ distracti aliū de neq; sciant neq; visāt neq; per-
tractent neq; gustent vnq̃. Quāta ista imperij bona: q̃ quū ip-
si videre & attrahere nō possūt cōiectant necesse ē aliorū cu-
re & gubernationi ignari rerū suarū: nescij oīm ferme q̃ sub
se gerunt: frandati quotidie & decepti ab his p̃sertim quos p̃
ceteris auferūt qb⁹ tñ quam se credant quot innocētū crimi-
nationes quot facinorosorū fallas p̃meditationes audiūt Quo-
tiens eorū fidē sequuti bonos p̃malis malos p̃ bonis ducūt
atq; hos b̃ficijs illos penis afficiūt Qd̃q; graui⁹ ē quotiens
ip̃is etiā vidēt⁹ hī quos tñ extulerūt p̃sentētia sua in foro
quosq; ledūt cōcutiūt: opprimūt atq; delaniant Quid mirū si
exardescūt postea populos odia: si labefacta postea eorū
stat⁹ atq; disolūt Quanta ista q̃q̃ optanda ip̃eria cū qb⁹ & ser

uitutē pessimā degāt subiecti tātis perturbatiōib⁹: tantis insidijs
subiecti ipsi etiā quos sibi subiecerunt: p̄stricti q̄li q̄buldam
regni p̄pedib⁹ clausi intra arces q̄li magni alicui⁹ criminis reico
artati istar ferarū / exclusi ab oī q̄ foris capiti recreatiōe / priua
ti libertate qd ē tā dulce & oīb⁹ optabile bonū nō hoīb⁹ mō
s̄ ceteri iūp q̄buscūq; aiantib⁹ cui⁹ priuatōe qd ē qd tristi
us aut infelici⁹ p̄tingere possit. Pa. Nō credis. Cha. Bonos ali
quos mitiq; & moderate nature tirānos eē. Cha. imo mltos
credo s̄ tāta ē v̄nandi libido: tant⁹ ardor tanta nescio q̄ pe
stis, ingenta vt quos semel iūaserit sint sūma q̄uis bonitate p̄
stātes adeo illicitos illicitesq; deprauet vt vita poti⁹ q̄ ipe
rio qd iā occupauerūt catere possint vel ad cōseruādū v̄ ad
āplificādū p̄tēdūt vnguib⁹ v̄tibusq; ac p̄pterea nemo ē tā
bonus tirān⁹ cui p̄seruatiōis āplificatiōisq; sue gratia multis
nō magnas iſerre iniurias atq; ob eas illatās nō plurimū time
re plurimas vt pati āxietates p̄rigat. Pa. Miror cur tātis ima
lis q̄ plane ita vt narrasti vera eē p̄puto. appetāt tātopere mor
tales ipeitū nisi id fortasse faciūt cupidine honoris & glorie.
Quid nimis tā p̄stās atq; excelēs bonū tolerabiliōres reddit
tātas q̄s mō expoluisisti miseras. Dulce qppe ē mādare alijs:
p̄ferri oīb⁹ emiere p̄cellere venerari / timeri suppliciter exo
rari / asurgit sibi via, decedi ieliari, cernicē flecti genua / audite
laudes suas & rerū bñ gestarū decātatiōes. Que quū & diuina
numina plurimū capiāt facile itelligi p̄t q̄rū & his quoq; mot
taliū mētes capiāt. Cha. Que tū capere p̄t tirannos vlli⁹ ho
noris aut gl̄ie exhibitio: qui se certo inuolos oīb⁹ eē sciunt.
A quibus si laudentur / si audiantur / si asurgatur atq; incurue
tur intelligunt palam vel asentationis vel timoris causa id fie
re. Quare non est ita dulcis vt putas huiusmodi hono
ris & glorie extēsiō magis que exhibitio. At vero dulcio
ris est qui in priuatos homines ab amicis & beniuolis hono
re exhibetur propter aliquod eorum egregiū facinus aut ex
celētē virtutē. Vera ista gloria verus iste honore ac dignus
quidem quo & diuina numina capiantur. Palinure.

Nollam ergo video causam cur tantopere imperia desi
derentur desiderataq; cōseruētur: nisi q̄ habēdi cupido quo
tantum trahitur humanum genus in his maxime expletur.

Bali,

Quo. n. quisq; plus auri. agrorum edificiorum. oppidori ac-
quirere possit. nullo parcat labori quantuncūq; quis magno &
intolerabili. Neq; vllus tam amarus labor quin propter que-
stum & maiorem rerū cumulationē dulcescat. Itaq; quum
tyranni sup omnes plus possideant sup oēs & beatiore vi-
dentur. sic cetera eistristia sint atq; peracerba. Cha. Neq;
istud quidē affert vllam beatitudinem nam in primis nō effi-
cit diuitem maior abundantia: sed minor cupiditas. Qui enī
paruo cōtētus est id tantum cupit quod necessitati vire suf-
ficiat. His abunde est locuplex propter honestum quod fa-
cilius implere potest desiderium quod quum & impleuerit li-
beratus est ab omni qua alij rapiūtur habēdi anxietate. Qui
vero quātūlibet diues plura concupiscit pluribus indiget: q̃
perseuerante acquirendi in satietate efficitur minus voti com-
pos. Quo enim magis crescit multarum rerum possessio ma-
gis etiā cupiditas neq; finē nunq̃ habet. vorago illa cupidita-
tis. Deinde nō est iudicand⁹ quisq; vel locuplex multitudine
vel pauper paucitate diuitiarum: sed vel rerum magis imple-
mento vel necessitate. Nāsi multitudinē excedunt sumptus
quomodo potest is credi diues qui min⁹ habet q̃ necesse ēēt
quare quum necessitatē sepi⁹ magnā patiantur qui tantā im-
penj mollem administrant indigētiore etiam putandī sūt
priuatis hoībus quibus sic tenuēs sint opes at nēcessitatib⁹
saltem suis vel pares vel superiores. Taceamus graues quas
quotidie expilationes vel rapinas pferūt a questoribus suis:
& ab his maxime quorū fidei magis credunt q̃ quo maiora
etiā nacti sunt impetia eo maiora vtiq; furta maioreq; pro in-
de rerum suarum diminutionem patiūtur a quibus priuatos
saltem homines liberos esse cōstat. Qui et diligentius patri-
monia sua ipsi per se curare et attentius omnia intueri possūt.
Dicamus vero curas et labores quos in administrandis tātis
opibus gubernandisq; tanto potentatu tollerare eos oportet
quorum fortiores q̃ herculis humeros necesse est ad susten-
tandā tantam molē: plures etiam q̃ agri oculos ad tantam re-
rum varietatem peruidendam atq; distribuendā: plura quo-
q; q̃ Ian laut verūni capita ad intelligenda exanimandāq;
tot ac tanta quum hostium tam populorum suorum que illis

negocia defertuntur. Que tanti animi vis que non debilitetur:
que tanta soliditas que non concutitur: que tanta propitudo
que non remittatur. Cuius est tanta valitudo tantum robur qui
se tam vasto curarum ponderis: audeat polliceri. Cuius est
adeo equabilis & moderatus animus: adeo perseverans quin
tam multis tamque continuis laboribus non defatigari non quas-
sari nunquam atque infringi possit. Omittamus mortales: de nobis
tantum qui hec ultima loca colimus loquamur. Verum putas.
Palinure beatior esse vel me qui pauperrimus sum omnium:
qui nihil preter hanc quam cernis pusillam lintrem possideo: vel
plutonem tam lati tamque immensi regni tyrannum: intelligo et si
taceas quale de hoc sis iudicium prolaturus sis. Crede mihi mi-
nime meum cum suo statu commutarem. Pa. Quare. Charon.
Quia letus ago & summa animi quiete. Non ullius rei ullam
gero nisi transuehendi hasce huc descendentes animas: & con-
servandi incolumen hunc fascellum meum sollicitudinem. In
qua dicam tibi quicquid est quod me grauet. Quum enim pro-
pter vetustatem fatiscat aliquando rimis curare me oportet.
ut restitatur integritati sue. Quare eum consueo sepius & ob-
struo si quid rimarum est hec omnis mea cura est: hic omnis la-
bor. At Pluto cum tantis divitiis suis ac regno tanto nunquam leta-
tur: nunquam quiescit: totis curis carpitur quot repletur hic umbris
locus implicatum semper habet ubique animum: hinc effertur illinc
rapitur: omnibus intentus locis: omnibus occupatus ministris:
huic mandat illum terret: alios aciri iubet metum illi omnia in-
cutiunt: nunc terre hiatus nunc motus formidat. Sepe illum trepi-
dare cogit lampas phœbi ne vlla ex parte irradiet regno suo.
Sepe & fulmen magni fratris ne perferret auerna atque labefa-
cet quotiens vidi ego illum dum rebus suis timet iniectum summo
curru peragrarè omnem hanc regionem: lustrare fines: scrutari omnia
diligenter: ascendere etiam in superum orbem circuire terras perue-
ligare quodcumque periculum perferre posset nihil omnino incauti
et inexplorati relinquere: que quum multis in locis at maxime
ea solet efficere in terris sicilie que magis etiam eum terrent pro-
pter magnas reluctationes. Tiphel gigantis quibus totam conqual-
sat illam patriam. Nam postquam ipse ausus fuit bella inferre: celo inie-
cere: superi eius corpori trinacriæ sub qua ab omnibus undique

B ii:

montibus pressus & grauatus conatur sepe se attollere imposita:q; sibi reijcere: Proindeq; magnos concitat motus ac tātos quidē vt hec loca nostra concutiat grauitē & tremefaciat. Cogita nunc q̄ leta & optanda sit sors huius inferni tyranni: cuius tot diuiditur animus curis, tot propellitur tumultationibus: quē toto oporteat p̄cauere pericula: tot dispensare ministeria: omnia percontare: omnia corrigere: omnia vel ipse gubernare: vel alijs gubernanda cōmittere. Attēde rogo & vel ex hoc vno collige eius felicitatē. Nam si me deficere cōtingeret huic nauiculario ministerio quod ita necessariū est vt vides necesse esset eum vices meas subire: ne alioquin deficiente portitore regno suo male succederet. Pa. Hoc profecto non modo verū esse video: sed manibus etiam ipsis: vt aiunt tango. Nā ea nocte qua alias somno grauatus e puppi in mare excussus fui id continuo sensit. Eneas meus qui errantē sine magistro nauē intelligens gubernauit eā tota ipsa nocte: non indignatus q̄ que ceptū gestare solebant remū etiā manus attraheret. Cha. De magno eius germano nihil loquor nō me latet quantos & ille labores ac curas sustinet. Sed id precipue scio quum temeritate. Phaetontis totus pene orbis cōflagrasset quantū tunc regno suo timuit quantū totali celi menia circuit & ne quid labefactū viribus ignis cornueret & plorauit. Pretereo tertium fratrem moderatorē vndarum cuius plurime ac etiam maxime cure non facile explicari possent: sed presertim que sub illa quoq; Phaetontea conflagratione ad solum pene vsq; exitiū cum toto regno suo cū affecerunt. Pa. De hoc possum quod oculis meis vidi afferre testimoniū: vidi equidē tempore illiusquē supra retuli horrende apud ciciliam tempestatis cōmotum grauitē neptunū & exalto prospectantē vocasse ad se Eurum & zephyrum increpatis acriter eis pro tanta suscitata tempestate placasse ocios omnia atq; tranquilla reddidisse. Quo argumentū prestat mihi euidentis plurimarū vt inquis ac maximarū q̄ oīa in latissimo iperio suo paria sint curarū suarū. Cha. Dic oro. Palinure putas ne tam beatā esse tyrannorū vitā? Pa. Minime. Cha. Optares ne viuens eorū sortē? Pa. Vt quid optare in quo nihil oīno optatum esse manifeste intelligo. Cha. Ergo certo eos arbitaris

miseros. Pa. Non miseros modo sed oim etiā miserrimos.
Cha. Mirū q̄ modo eos tanta frui beatitudine. predicabas.
Pa. Quid mirū si ceus laudet tenebras quas postea luci resti-
tutus dānet. Cha. vis vt & alia eorū mala tibi referā? Pa. Re-
stant itē alia. Cha. & alia et grauiora Pa. Quid audio grauiora
haud vnq̄ istud credā posse his que modo dixisti grauius ali-
quid addi. Cha. Credes quum audieris. Pa. Dic ergo. Cha.
vides vt appropinquamus iam ripe nō possum longiora tecū
iam facere verba. Pa. Rogo te mi. Charon ne fallas audissi-
mam expectationē meam. Cha. an ceterarum vmbraꝝ quas
in littore reliquit audissimā etiam expectationē vis vt fallam.
Pa. Nū diu moraberis perge o mi. Charon. Cha. Immo diu-
tius q̄ soleo demoratus sum: sed lentus etiā nauigauī propter
te cuius fabulatione delectabar. Pa. Age ergo vt facis lentio-
rem protrahe nauigationē vt que reliqua sūt dicenda psequi
possis. Cha. Ea tandē tanta est tibi audiendi cupiditas? Pa.
Tanta. Cha. Morem tibi gerem qua in re illud te scire velim.
q̄ plurimū miseram reddit mortaliū vitam instabilitas: scilicet
et ruina rerum. Nam certum nihilet permanens in vita quicq̄
sibi polliceriqueat. Quomodo is beatus censebitur cuius su-
mam q̄umuis & plenam beatitudinē minima omnis distur-
bat io violare & auferre potest: sane cum omnia apud morta-
les infirmia atq̄ mutabilia sint. Nulla tamē infirmior sors est
atq̄ mutabilior q̄ tyrannorū: quorū etiam cum maior sit ex-
altatio & sublimata magis status altitudo magis est proinde
cum mutari eos contingat casus & ruina. Inde tante tyranno-
rum proditiones: reuersiones trucidationes: vt nemo eorum
fere vnq̄ euaserit qui non vel regno depulsus: vel veneno ne-
catus: vel cruenta aliqua & pessima morte cecus vel perem-
ptus sit. Qui talem eorum vitam optabit: qui pro modici tem-
poris felicitate (si tamen illa felicitas appellanda sit) tam tristi
postea tamq̄ amaro sine consumatur. Horret animus dice-
re. Nam ne credas hijs tantum mortales subiectos malis esse
sensimus et horum magnam partem aliquando nos inferi:
licet tam valida nobis et munita sit ciuitas tam firma & pre-
potens atq̄ omnibus vndiq̄ presidijs circumsepta. Non pos-
sum sine dolore meminisse illius diei qua Hercules heros il-

le fortissimus hec regna penetrauit: perfregit fores inuasit regem: extertit reginā quā & ante loci eius rapere adorti erāt abstraxit cerberum vinctūq; & chatenatū magnā vi in orbe; duxit: concussit loca omia: trepidare omēs vmbas atq; ipsos iudices fecit me quoq; non modicum lesit quē erepta cymba conto hoc meo percussit impulsūq; grauit in mediā paludem exturbauit timui equidē tunc desolarum iri baratrum totum. Credidi tunc supremū Plutoni finem aduenisse regni sui. neq; minus illū cum coniuge in predā duci ad superos q̄ tartareū canē: sed paulo humanius cū eo actum est q̄ opinabar. Nam tandem sibi ac regno suo bene consultus est: neq; tamē ita consultū est quin triplici custode suo qui tam per necessarius erat spoliaretur: q̄ si opinionē meā que communis erat fata coequassent tūc cernere fuisset verū beator vel meus vel Plutonistanti regis status esset. Ego quidē nihil ambigo priuatus fuissē hac nauicula: hoc enī habeo tantum quod adimi mihi possit priuatus etiam fuissē rege meo: sed quot quorū alios voluissē reges proculdubio inuenissē qui ministerio meo indigentes seruitū meum per libenter sibi delegissent & fortasse hoc lucri fecissē: q̄ pro vetusta & atrita qualem hanc intueris nouam mihi & magis solidā lembū acquisissē. At Pluto quantas opes: quātos honores: quantū regnū amisisset: quantā in egestatē: quantā in calamitatē decidisset. Qui neq; par q̄ aliud regnū vti parem ego vel meliorem natim neq; parē aliū famulatum vti parem ego, vel meliorem dominū inuenisset. Excedo tam modū dicendi sed si tempus sineret narrare & quibus olim curis vexatus quanto q̄ timore percussus propter bella. Gigantū fuit sūmus olimpi rector cuius narratio maiorē etiā augeret eorū que supra dixi malorū confirmationē. Pa. Haud opus est exemplis mihi. Nā nemo mortalīū fuit q̄ maiora q̄ ego vnq̄ viderit eorū. malorū exempla. Quid enī extitit his tēporib; troiano rege maius: quid opibus suis cumulatius. Quid opib; munitius & pulchrius: & quid demū exitu tantorū bonorū tristius: qd crudelius: qd flebilius? Vidit ifelix pater tā arduū & longū bellū: tot cruētas mortes natorū suorū. Vidit euerā fūdītus & incensā vrbe. Vidit latrācem cōiugē: captiuas nurus & filias: populationē tātam: diui

tarum: ipse quoque quod ultimum restabat illi senectutis sue solatium Pyrrhiense confossus & crudelissima morte consumptus est. Cha. Quis melius me hec nouit qui cunctos hac scapha transueri. A quibus & omne calamitatem suam seriatim perdidici. Notus est abunde mihi Priamus etiam cognito acerbo casu non potui non dolere. Notus est Troiulus: non Hector & Deiphebus nota est cetera tot filiorum ac nepotum turba noti innumerable qui illo bello perierunt troiani pariter & grai duces. Nota est infinita que tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore longior est interfectorum multitudo huc descendisse quam illo: quo ita lassatus fui ut premultitudine omnium transuehendi minime hec cymba sufficeret plane quid opus est tibi monitores adaperiendas eorum miseriae quas tu subiectas oculis tuis habuisti quod si pro angustia temporisliceret (iam enim video proprius nos applicare ripe) narrarem & milia aliorum tyrannorum ex quibus cresceret etiam magis tibi opinio eorum calamitatis. Nam illud possum quod certo scio tibi verum confirmare nullum fere me vidisse unquam tyrannorum huc descendendum (descendunt potro omnes) qui non vel alicuius veneni interfecutionem: vel magnas vicerum cicatrices & sanguinolentum alicuius mortis horrida signa praeferreret Ita mirum est videre tot ac tantos necatos: confossos: cruentatos: trucidatos. Pa. Quis nunc se tantis in malis tyrannum unquam esse optabit: quis imperia assequi queret que iam certius certo cognosco magis fugienda etiam quam medusae caput. Cha. Audisti qui bus apud superos tyranni inanis torquentur: sed si intelligeres que hic apud inferos grauiora etiam illi parantur phorresceres & longe magis eorum sortem. Pa. Ergo et alia hic tyrannis paratur. Cha. Credis Palinure scelera quam patrant mortales hic aliqui impunita esse Pa. hoc modo animaduerte bas Cha. Animaduertendum est igitur tibi quodcumque in vita peccatur pari demum post mortem & respondente peccatis pena puniri. Nam ut capias quod dico si tu Palinure artem tuam nauiculariam vices male exercueris si in deum tuum mali quicquam vel cogitaueris vel commiseris si iudices deorum tuo extiteris iuuenies hic tibi preparatas his qua derelinqueris siles penas. Pa. Nihil profecto Charon scio quod male egeri vel in deum meum peccauerim nisi scinolentus

illam dormitionē meam qua negligentius certe q̄ debebam
me gessi. Nam magno in periculo nauim simul & dominum
quē uehebat meum reliqui nisi vigilantior ipse & cautior me
lius tibi consuluisset: sed penarū scitis tum ob hoc crassum pec
catum meū etiam in vita recepi. Cha. recipies etiam in morte
Ibis enī quum inuasi te dimiserō ad seueros iudices nostros.
Qui examināt & censent delicta omnīū. Duceat quoq; te in
examinationē scrutabunturq; crimina tua. Videor uero uide
re quali te iudicabunt pene subiiciendū. Pa. Quali? Cha. parē
peccato tuo tibi penā statuent. Nam quum somno peccaueris
eterno etiam te somno damnabunt. Pa. Dormiā ergo in
eternū. Cha. Ita puto nisi grauius sit aliud peccatū tibi. Pa. Sic
miteshabēā iudices ut non sit grauius aliud mihi. Cha. Nul
lam ergo nisi somni penam patieris. Pa. non hec grauis pena
mihi uidetur. Cha. Neq; asinis etiam & bobus: at magnis et
excellenti aliqua uirtute predictis uiris grauissima existimatur.
Pa. quas uero dic penas perferunt tyranni? Cha. audis tot cla
mantes & lamentantes uoces: tot horribiles plantus: tantū stri
dorem ferri: tot tractus catenarū. Pa. delectabat me adeo ser
mocinatio tua ut his minime animū intenderem: sed quid au
dio tam triste atq; horrendū q̄ pre horrore pene aures mee
sustinere non possunt? Cha. sunt hec que audis tormenta ty
rannorum. Nam quum illi in uita carcere quemq; incluserint
spoliauerint flagellauerint: trucidauerint in summū luctum.
in summū egestatem & calamitatē deduxerint: damna nō sūt
etiam ab incorruptis iudicibus ad perferendas pares penas.
Ideo teteris quoq; carceribus inclusi: spoliati: flagellati: ro
tati: celi membrati ac mille atrocissimis moribus cruetati tan
tos edunt quātos audis gemitus: tantum luctum: tot ac tantos
reboatus: clamores atq; eiulatus. Pa. Dic etiam mihi. Charō
an his penis plectuntur qui magni atq; patriarii tyrannis assi
stunt. Cha. prorsus hisdem. Nam suauē & consilio eorū maxi
me cōmittūt tyrāni scelera sua. Pa. an & in uita illi beati. Cha.
non secus ac tyranni quibus assistūt nā hisdem quoq; malis
subiecti sunt: eadē. n. sunt in eos populoꝝ odia maiora etiaꝝ.
inter se: eadē cure: eadē pericula et quod miserabilius est dei
ciuntur sepe a tyrannis suis et uel carcere uel morte aliquādo.

pellima afficiuntur. Pa. tanta est ergo tamq̃ generalis oim
calamitas. Vllā vere prorsus esse putas hoim sortē que beata
vici possit. Cha. Immo beatos aliquos non nego fuisse mor
tales sed perraros tamē. Pa. Quos per raros? Cha. Qui amo
re virtutis & litterarū contēpserunt cetera mundi bona. Qui
se innocuos: puros castos: integros: incorruptos: conseruātes
extulerunt animū altius ad gustandā diuinam excellentiam.
humana quasi sordida & abiecta relinquentes. Nā virtus per
se tam dulcis tamq̃ iocunda res est vt incredibiles amatori
bus suis afferat voluptates. Tā nobilis & prestans est eius pos
sessio vt summa quadā vbertate ditet possessores suos. Quam
qui vere est assequutus nihil preter litterarū studia dulcem
nihil preter dei cognitionē habet amabile. Que tantū predulcia
sibi bona stabilia perpetua: incorrupta preelegit custodit am
plectitur. Reliqua vero mūdi supremo tādē gustu amara in
firma momentanea corruptibilia fūco mendatoria: hilo inae
noria hilla ieiuniora papis volantibus leuiora fugit contennit
abicit conculcat. Contentusq̃ seiplo a honestissimis suauis
simisq̃ studijs suis totū nihil mundū ducit, ruentē etiam nō
formidat. In his recreatur refocilatur: letam & iocundā agit
vitā: ridet tantas hoim tamq̃ stultas & vltro sibi que sitas an
xietates: tot ineptias: tot cassos labores: tot inanes curas: nemi
ni nocet nemini molestus est. Laudanteum oēs predicant ad
mirantur: beniuolentia cōplectuntur: fauore psequuntur. q̃ ve
re hic beatus est qui conscientie sue innocentia & integritate
fruitur. Quod primū est & dulcius oibus bonus securusq̃ sui
nullo timore angit: nulla angustatio torq̃tur nō timet larga (q̃
bus caret) quasq̃ nihili facit: diuitias sibi a potētiorib⁹ eripi nō
timet a quocūq̃ se ledi qui nec quēq̃ se lexisse certo intelligat
q̃ vere hic felix est q̃ tot tantisq̃ semotus curis & piculis: tan
tarū vacuus pturbanonū sibi se per aliisq̃ iocūdis letetur se p
et oibus quotquot sūt mūdi honestis & his etiā que celibū co
mes sūt persuatur voluptatib⁹ qui hūaniorib⁹: sanctoribusq̃:
deditis studijs contēnat oia contēnentq̃ oia possideat. Nā
is possidere oia videtur nō qui oibus abundet sed cui nihil de
ficiat. Porro illi nihil deficit qui nihil cōcupiscit. Concupiscēs
autem nihil contennit omia. Contemnentq̃ ita id assequitur

quod desiderat: Desiderio vester suo frui ea demum vera et sola
beatitudo beatorum quod omnis plenitudo est. Pa. Hi ergo quum
nihil mali egerit penarum & nihil patiuntur. Cha. nihil prorsus.
Immo propter transactam benevitam meritum magnam assequun-
tur. Pa. Quod. Cha. Vel celi fiunt incole communicantque eter-
num illis celestis bonis Vel si huc descendunt mittuntur in elisium.
Qui locus est quietis ac deliciarum ubi sedes fortunatae: campi
aperiti leti omni oino penarum ex pertes. Pa. O si mihi ad mor-
tales redire aliquando contingeret inclamare quod magna posset
voce admonere pro suo quicquid officio & dignitate: accusare
tantam laborum frustrationem tantam curarum vanitatem tot corrupta-
tas opiniones peruersaque iudicia: sed quod maxime increparem
qui vel magistratu quopiam magno vel imperio ceteros ante-
cedunt: ostenderent tanta quae antea ignorabas sed te docentes
nunc intelligo mala eorum grauissima dictu horribilia reuocare:
omnes a vitis ab inferendis iniurijs ad meliorem victum a su-
perflua agendarum rerum cura intenderent desiderio virtutis lau-
darem innocentiam: predicarent frugalitatem: exhortaret cunctos
ad bene grauer: castigatque viuendum ad se cognoscendum:
ad continendum tot caduca & somni cuiusdam vel umbræ ma-
gis similia mundi bona inuitare et honestas artes: ingenuas
exercitationes ad studia litterarum ad spiritum ac contemplationem di-
uine bonitatis. Cha. Et recte sane sed vides & ripam attigisse
egredere iam. Pa. Et iam egressus sum. Ad iudices eo placidam
opto tibi semper navigationem salue o Cha. & vale. Cha.
Et ego ad reliquas umbras redeo placidos opto tibi semper
iudices salue o Palinure et vale.

Luciani Scipio. Interlocutores. Alexander. Hannibal.
Minos. Scipio.

Libyce me decet proponi melior quid est scilicet. Ha. Immo
o vetome Ale. Iudicet ergo minos quod seipsum iustissimum iu-
dex est huius Minois. Qui es tu? Ale. Hic est. Ha. carthaginiensis.
Ego autem alexander philippi regis filius. Mi. pro iouem utriusque
gloriam sed quadere vobis altercatio est. Ale. De praestantia. dicitur.
is se se meliorem quam ego ducem exercitum fuisse: ego vero non hoc so-
lum sed omnibus ferme qui ante meam aetatem fuere in re militari pre-
stantiorem me fuisse affirmo. Mi. dicat ergo vterque pro parte virum

tu o Lybice prius loquaris. Ha. Vñ hoc me iuuat vt & hic ser-
monem grecū didiceri: vt neq; etiā hac in re Alexander me
superet. Illos maxime laudis dignos puto qui quū parui a pri-
ncipio fuere ppria virtute ad magnā gloriā euasere potentesq;
facti & principatu digni vñ sūt. Ego igitur cum paucis quibul-
dam helperia primū inuadens quū subconsul essem optimus
a fratre iudicatus maximis rebus idoneus vilus sū: tū Celibe-
ros cepi gallos deuici & cū magnos montes transmigrassem
oēm heridanū transcurri: multasq; ciuitates eueri: & planā ita-
liam subiugauī & vñq; ad suburbia romana grassat⁹ sū. Totq;
vno die romanos occidit eosq; annulos modis mensurari o-
portuerit: & ex cadauerib⁹ pontes fluminibus feceri atq; hec
oīa peregi: nec Amonis victus filius: neq; deū me fingēs aut
matris in omnia narrans: sed me hoiem fatebar pugnabāq;
contra duces magna prudētia: contra milites magna audacia
atq; fortitudine peditos. Nō aduersus Medos aut armenos
qui anteq̃ quispiā sequatur fugiūt facileq; cuiq; audenti victo-
riam tradunt. Alexander vero patris regni successor & id for-
tune quodā impetu amplauit qui quū vicerit illū miserū. Da-
rium apud ipsū & arbellas victoria cepit antiquā ex parte cō-
suetudinē omittens delabi nō turpe putauit: & eiq; ad medorū
delicias inultari libenter tulit atq; in conuiuijs amicos intere-
mit. Quibus quū morerētur auxiliari conatus est. Ego autem
patrie eque dñatus sū: que cū me reuocare hostiū magna clas-
se aduersus libyā nauigāte parui: continuoq; me hoiem pri-
uatum dedi: & dñatus equo aiorē tuli. Que quidē egi barba-
rus natus oīsq; grecorū discipline experts & neq; Homerū vt
hic edidici: & neq; Aristotele magistro eruditus: sed solū ea
natura optima sū vilius. Hec quidē sūt quibus me meliorē. Ale-
xandro esse puto. Si vero ea causa mihi hic preferendus est
quod caput eius diademate ornauerit id deorū forsan apud
macedones: est nō tamē ob id prestantior hic videatur gene-
roso vñce & viro qui mentis sententia magis q̃ fortuna est ve-
sus. Mi. Hic enī orationēq; ne ingenerosā neq; vñ libycū de-
cebat dixit. Tu vero Alexāder quid ad hac inquis? Ale. opor-
tet quidē o Minos homini adeo temerario nihil respōdere.
Solū enī te nomē satis edocere potest qualis egorex: qualis

hic latro habitus fuerit. Aduerte tamē an parū ipsum supera
uerim. Adolefcens adhuc rem aggressus regnum obtinui et
de patris mei interēptoribus vltus sum. At cum Thebas sub
uerissem: toti grece terror sui. ab ea dux electus neq; dignū
putaui macedonū regno me contentū esse quod pater relin
querat. Sed totum terrarū orbem sperans durumq; putans
nisi rerum oīm dominus factus essem paucos quosdā mecū
agens in asiam me traduxi. & apud Theogoniū cū magna
pugnauici libiam: ideo iam & Frigiā cepi & tandē quēcūq;
transierim subiugans veni ad ipsum locū vbi Darius me ex
pectabat infinitos exercitus agēs. Post hec o Minos nescis
quot ad vos vno die mortuos miseri? Dicit enī Charon tūc
sibi scapham insuffecisse: sed ligna quedā adiungens illorum
plures transportasse: atq; hec confecti me periculis oppon
et inpugna vulnerari non timens. Et vt qui apud thorum &
arbela gesta sunt omittā vsq; indos veni atq; oceanum mei
regni trionm feci & illorū hoīm elephantes habui. Pittum
vero meum captiū cōgi: & scytas hoies certe non spem en
dos subiugavi. Tanai m super transiens magna equitum pu
gnauici ac amicos meos remuneravit. De inimicis vltus sū.
Si vero deus hominibus videbar parcendū illis est. Nam re
rum magnitudine vt tale aliquid de me crederent inducti sūt
tandē mors me regē occupavit. Hic vero Anibal apud Pru
siam bitiniū exulauit: & crudelissimo & pessimo hoī conues
niens erat. q; vero ytalos vicit omitto dicere nam nō virtute:
sed malicia atq; perfidia & dolis id peregit: nunq; vero alicui
lus Claritudinis aut iusti memoris sed qm q; deliciose vixerit
vltupauerit oblitus mihi esse videtur eorū que apud capuaz
admisit. Ibi enī mulierib; deditus est & voluptatibus: his
vir mirabilis per belli tēpus inseruiebat. Ego quoq; ea que
sub occidente sunt parua quidē putans nisi versus orientem
me impulsissē quid magnificū perfecissē: sed nō digna mihi
visa sunt illa contra que pugnassē inclinata redij dñm me
fatentia. Nā Italiā atq; lybiā ditioni mee adiungēs vsq; ga
des facile iussē. Iā dixi in quoq; o Minos indica hec qdē
e multis satis sint. Scipio Nō nisi me prius audias o Minos.
Mi. Quis tu vir optime es? aut vnde q; hisce claris ducibus te

conferre audes? Scipio italicus, Scipio romanus: Mi. Audien-
dus quippe es, Scipio. Ego o Minos hec nō dicā ne prefers
ri veli. nūq̄ enī huiusce generis honoris anidus fui: sed sem-
per esse q̄ videri malui: nec quod isti vtriq̄ fecerūt in melau-
dando alios vituperē: iam p̄tero mihi om̄e vit. n̄ displicuit &
bonis artibus a primis annis deditus humanitatiq̄ inferuēs
scire solū turpe putabā: sed opere sēper perficere quicq̄ ma-
gnificum a maioribus natu aut litteris didicissē conatus sum.
Ita adolescens vixi vt maxima patrie spes fuerim: que illam
frustrata nō est. Nāquā senatus maximo timore an esset pa-
tria relinquēda consultaret: viri iuuenis quū ei etati nō liceret
in medios senes prosilire: & stricto ense patrie hostē me habi-
tum profiteor eū qui deserende patrie sententiā protulerit.
Quare vix quantū & vigesimū annū agens dux electus nō cū
magno exercitu versus carthaginē iui atq̄ Anibalē secutus
vici atq̄ eū in turpē fugā conuerit. Et deuicta carthagine nō
rei felicitate elatus sū: eundē me amici eundē me patria post
victoriā habuit. Diuites vero in bonis amicis esse putauim: nō
in auro. Nā per quattuor & quinquaginta annos quibus vixi
nichil vnq̄ emi aut vendidi ex foro quoq̄ nunq̄ diuertissē nisi
quēpiā mihi aliquo modo amicū fecissē & vt mercatoribus
pecunias lucrari studiū est. Ita mihi vt adipisceretur hoies oī
metallo prestatiores cura erat. Quibus qualis fueri. Titus liui-
us ceteriq̄ hist̄ orici testari possūt. At ex carthagine reuersus
triūphū egi: censorq̄ factus sū egyptū: lytiā: greciā percurri.
Iterūq̄ absens cōsul electus bellū maximū confeci & nu-
mantia euerti atq̄ alia egi. Nunq̄ me aut in p̄speris eleuantē
fortuna aut in aduersis opprimentē vidit: quin tanta animi li-
beralitate vsus sum vt cū grandis dñse esse potueri quattuor &
viginti solū libras argenti reliqueri. Illud nō tacebo scilz me
nūquā iniustū aut crudelē fuisse aut alicui⁹ gñis voluptate cor-
ruptū. Et hec vt insipies dixi nō ea rōne q̄ p̄ferri veli retuli
sed graue erat nō mōstrare: vt ēo romanos oī gñe virtutū ce-
teras gētes superasse. Itaq̄ vt viui⁹ p̄ patria pugnaui patrieq̄ pie-
tati mihi & reb⁹ ceteris publicis: sic nū: ap̄ te o Minos p̄ patria
hec dicta sūt: mi. p̄iouis o Scipio & recte & viti romanū decz
locut⁹ es. Itaq̄ quū disciplina militari reb⁹q̄ bellicis hisce eq̄:

lem aut te prestantiorē: dīcamus te preferendū censeo & alexander secundus sit & tertius Anibal nec hic quidē spermen-
tus est.

Luciani carmina heroica.

p Erdidit natum genitrix cytherea vagantem
Anxia sollicito quem dum per compita passu
Querit: ab excelso tales canit aggerē voces
Errabunda meus vestigia forte cupido
Qua fugiens tulit: quisquis monstravit apertō
Inditio: huic merces veneris libanda ferentur
Oscula: captivum si quisq̃ adduxerit illi
Mox aliquid gaudens vltra dabit oscula mater
Quo reperire queas puerum: his dena dabuntur:
Signa tibi cautus memori que mente recondes
Huic non candor inest: rubor igneus inficit omne
Corpus & ardescunt acri contenta nitore
Lumina: nec dulces sequitur mens subdola voce
Quippe hyblea sonus vincit dulcedine mella
Sed male fallati respondent pectore sensus
Feruidus accensa si quando exestuat ira
Indomitos animos gerit: immanis uetq; corda
Seducit verbis: nec vera fatebitur vnq̃
Est puer ille quidē magno sed prouidus astu:
Ludit & interdum: sed ludens seria tentat
Dependent humeris crispī certo ordine crines
Nec pudor audaci: nec inest reuerentia vultu.
Sunt illi parueq; manus: paruiq; lacerti
Sed tamen exiguo longos de corpore latus
Dirigit: ima ferum telo sub tartara ditem
Perculit: & regem manes sentire subactum
Candida cum stygio rapta est proserpina curru
Corpora nuda gerit nullo velamine tectus:
Verum animus vario prudens ornatur amictu
Preterea aligero suspendens membra volatu
Hinc nymphas petit: inde viros vltroq; receptus

Visceribus sedem sibi ponit & ossibus imis,
Est brevis huic arcus; sed quo fatalis arundo
Visq; sub astra suum seruat propulsa tenorem
Auratam cernit humero pendere pharetram
Pestiferosq; intus calamos: quibus impius ille
Ipse sepe mihi letalia vulnera fecit,
Omnia seu a quidem: sed cunctis seu ius illud
Dextra facem vibrat: miseraeque iactat medullas
Pascitur; hec ipsum solem succenderet estu.
Hunc si nexilibus poteris constringere nodis
Duc arce victum: nec tu miserere precantis
Quamuis aspicias manantia lumina fletu
Decipere caue: nec si ridentia cernas
Ora: graui iubeas laxari vincula nexu
Quod si te blandis inuitet ad oscula verbis
Effuge: nam labris certum est habitare venenum
Si vero facili promittet munera vultu
Telasq; gnoscat: q; arcus: pictamq; pharetram
Noxia dona time: quicquid tetigere petunt,

Finis.

**¶ Remacij viri clarissimi in epistolas Bruti & Nicola-
um quintum pontificem marinum phelim.**

Olent beatissime pater q inuisitant alicui operi qd
ad mores hoiz spectet. vel ad rez notionē seu vite
decorē illd principib⁹ seu diis in terris sacrare Qui
morē nimirū cōmēdatōe dignū: & ab religione in ime alienū
a Iouis seculo fūitū habuisse: & ad nostra vsq; tpa seruatū re
pio. Nā cū iupiter electo de regno pfe Saturno maiore vite
pt ē i olympo mōte coleret: qūq; qppā noui iuuentū qd vi
tehoiz vsui fuisset. ad ipm veniebāt: ac ei suas luētōes dedī-
cābāt. Hūc ipm morē posteros deinde seruasse ex ēplis possit
mū scirls. Quippe Elopūs fabulator egregi⁹ fabulaz opus-
culū qd grece cōscripsit Cresō lydoz regis sacrauit. Nicāder
quoq; pgamen⁹ autōr venustiss⁹ theria & Alexi pharmata ver-
su ex ametro edita ad attalū pgameū pscrlpsit. Oppinian⁹ ci-
lex poeta sui seculi nō obscur⁹ poema suū de nata pisciū ver-
su ex ametro cōpositū Comō ipatori vouit Cui Comō luli⁹
quoq; polideuces opus de rez vocabulis emēdatissimū de-
dicauit. Idēq; ali q plēs suis tēpib⁹ fecisse tradunt Quos pē-
sere non dā i pēsentialocus. Hoz igit vestigia securus qdā
ēplās Marci Bruti grece cōscriptas: quo tpe ipē & cassi⁹ mor-
tuo Cesare bellū cū Dolobella p syria aliq; puinis siōi p
senatū decreit gerūt: & qsqdā Mitridates vir sane haud ru-
dis. s; in dicēdo satis pithicunde vsq; las coegit. ac ill⁹ p sui
exercitatione igeni characterē Bruti imitādo rescripsit v⁹ i epī-
stola sua infer⁹ scripta dilucide patet. his noctib⁹ p xie breui
orib⁹ tuo noi feci larias Qd nemini absurdū d; viden Quippe
si illis licuit iuentōes suas picipib⁹ sui seculi sacrare. cur mihi
fas nō sit meas lucubratiūculas illi dedicare. q i terris vicari⁹
ē ei⁹. q vere sapiēte ē fons & origo. ac veri laboris magister
& actor extitit & existit. Et maxie cū ei⁹ thronū in terris hoc
nostro seculo isteneat. q iure ac merito pōt ex appellat Pro-
pterea q pontem quibus viis ad verē virtutis fastigiū adire
cupiētib⁹ verbo & ope efficit amoris belloz vniūib⁹. & ex a-
gro dōm malis fructibus euulsis. sūmate singulari prudētia su-
blato. nec minori consilio iniquatione ecclesie dei ac xpia

norum ludibrio abolitis. Litteris quoque disciplinarumque studiis tam diu exterminatis & flocci factis in sedem suam faciundo pariter ac fouendo reductis. Et quod maxime mirum est his omnibus summa celeritate confectis. Sed de his loco & repote cumulatius si vita dabitur & oculum dicetur. Nunc nimium vagetur oratio: redeat quo discessit. Itaque beatissime pater huiusmodi epistolis. Citati tue qua decet reuerentia offero. Que licet sint breues & sine popa verborum medicandi in grauitati si tua scititas paulo diligentius aures prestabit: niuium & pauldubio charas habebit.

Mitridates Mitridati nepoti

B Rati epistolas iterum ac sepius sum admiratus non vixaxat & breuitatis gratia. sed ceu cuiusdam imperatoris dignitatis caracterē habentes. Vides enim nihil existimari clarum nisi quod fit magno animo dignum. Ego vero que sup his sentio. tibi dubium minime esse arbitror. Et quāquā illis rescribi non putē apposite posse id tamen expectari volui. vt ea te rescribendo assentē. quā singulis earum congruerent. Quid isinuetu difficile sit. sum ex fortuna temporum illorum nobis ignotum & maxime sententiarum condicione. quibuscumque temporis populi versabantur. Non tamen impetum animi continui. quin prius ex historiis eligēs. partim ex secundis tertiusque epistolis quid priores subcontinerent percipiens ipsarum cathalogū vt quui istinui. Quippe nasa haud facile est. in alienū concurrere eloquiū. cum plenti consequi posse suū. sit prorsus difficile. Brutus itaque cum mille epistolarum vt viro expediebat. quā pluribus gentibus bellum gerebat. scripsisset. siue ipse siue quis alius in scribendo probat illas solum edidis. quas diligentius scripas censuit. ratus vt arbitror perfectionē paucarum quasi satis esse debere. Cum igitur ille in cunctis se imitari nequerit. quo nā nos pacto liles alius in dicendo esse poterimus. Sed dulcis quedā passio spes est. que mortalium animos non solum ad optata consequendū pollicet quin etiam ad vesperata biat. Quare cum nichil iam deesse censeam tibi etiam si rescripto hīc maxie optati largior. Vnū tamen me nō latet. quod cum Brutus multis gentibus & populis de rebus plurimis disserēdo scriberet. vno caractere iure emicuit. Quē si mutasset. & formus non seruasset. ceu signo aberrās contentus fidem amisset.

Preterea quis aduerrere debet: quod plerique arbitrantur: praesidis esse imperiose subditis fore scribendum. Sed contumeliosa rescriptio nobis ceu ignavis affert reprehensionē: & humilis oratio in rescribendo minime conuenit. His tamē difficultatibus consideratis nō minus studiat opere dedi ac bene exercitationē mihi quidē institui. Tibi vero praedicti nō amplius & a nōnullis fortasse minus appetiandū. Quippe plerique ante experimentū in admiratione solent haberi: que postea praefata cum dilucide tenentur: inconsulte facilia ducuntur.

Brutus Pergamenis.

a Vdlo vos dolobelle dedisse pecunias: quas siquidem sponte dedistis: facti estis mihi iniuriā. Si vero inuiti ostenditis illas mihi ultro dare debere.

Pergameni Bruto

p Ecunias dolobelle cū erat copia nobis dare coacti sumus: tu vero nobis succenses qui eas tibi dare volumus. Sed quod volumus: id ex inopia efficere nequimus.

Brutus Pergamenis.

p Ecunias quo tempore iussimus cū miseritis nobis: nichil aliud lucri fecisse putetis: nisi vt illas per vi exhibeatis. Itaque duplex dānū vos sequetur. Nam equos tarditati inemptus persoluetis: & tāto deterius quāto etiā inuiti & sine gratia quā merito ob obsequiū reportassetis. Quippe nō par gratia refert: ijs qui presto et in tpe parēt: ac illis qui inuiti & nō nisi coacti obsequia exhibent

Pergameni Bruto.

p Ecuniarum exhibitio si nobis facilis foret: nō praeferemus: vt tarditate gratiā perderemus: ac duplici dāno afficeremur. Quoniā qui possunt si dare negāt: nullā vtilitatē cōsequuntur: cū demū inuiti etiā plus dent: & obsequio gratiam perdāt. At probe tenes quod cito daret: opus est copie facultatis: quod et festinatio licet urgeat: ab inopia tādem superatur. Quare nec equū nec iussū est: vt qui praesentis inopia obsequi tardāt: minus gratie reportent quā qui ob copiam cito exhibent

Brutus Pergamenis

o Ratores vestri pecias attulerūt plures quidē vt ipsi afferūt

q̄ fuerit possibilitas vestre: sed vsui nostro lōge pauciores. Vt
dete igitur ne plus possitis q̄ simulatis ac q̄ potestis minus ve
litis

Pergameni Bruto

m A sim^o vbi pecunias vsui tuo: fortasse pauciores: s;
multiples vrb^o nostris. Inopiā itaq; nostrā ex
cusam^o q̄ min^o q̄ v olum^o pecuniarū habētes plus exhibe
mus q̄ possumus ala cres.

Brutus Pergamenis

b Olobello hostis est nobis: & vos illi vt amico cōtra
me exhibitis oīa. Quid itaq; ex hui^o re cōsequi po
tatis. nisi equa illis ppeti q̄ hostibus sint auxilio. Quippe illis
nō indulgetur quos errati non penitet prius q̄ omnino erogēt

Pergameni Bruto.

a Midie nostre cum Dolobella tu causa & auctor fui
sti: qui super hoc nobis tarde in presentia scribis Op^o
enim fuit illius imperio assentiri prius q̄ perpeti que dedina
uimus. Certum venia non denegatur illis: qui cum norunt sua
errata corrigunt.

Brutus Pergamenis

b Ecretum vestrum vestris ab oratoribus apud abde
ram recepi: dum ibi exitalia exercitum expectarem.
Ibi vero vestram tarditatem percipiens longe vos culpauit.
Vellem equidem per gamenos iam diu hec vt eos decuit: vl
ligenter considerasse. In aliis vero de promptitudine vos cō
mendauit: et precipue super ducentorum munere talentorum
Cum olim inuiti Dolobelle quinquaginta largiti fuistis

Pergameni Bruto

e T cito cognominis que expediebat et postea non
tarde sed quando quiultimusque facto opus erat cō
cimus. Nam cum nobis copia erat non plura quam quin
quaginta talenta dedimus. Dolobelle. Nunc vero cum in o
pes simus in triplo plura volentes tibi contulimus vt certo sc
as quana voluntaria inopum exhibitio superat eos q̄ in opu
lentia notuali coacti inuiti exhibent

Brutus Rhodijs,

x Anthios cum a nobis defecissent extremo supplicio affectimus. Nam vsq; ad paruulos omibus celsis eorum patriam igne & ferro diruimus. Patarei quia fidei nobis extiterunt: tributa sane relaxauimus: ac liberos & sui iuris esse concessimus. Atq; pro restauratione eorū que demolitae erant quinquaginta talenta remisimus. Liceat & vobis consulere ac videre vtrū nos pro hostibus quēadmodum xanthiā: an pro amicis ceu patharei haberi velitis.

Rhodiū Bruto

x Anthios pro libertate resistentes cū atrociter tractaueris: non tamen pathareos imitaturi sumus. Qui muneribus pellecti seruitutē potius subierunt. Sed eos abominantes fortunam ac sententiā damnantes in muneribus accipiendis generositate animi tenere conabimur. Nam decernimus libertatē cum periculo etiam fore preclariorē quā questu & muneribus adipisci confugium.

Brutus chois,

r Hodus quidem Cassio iam seruit: ciuitas sane magis audax quā propriis viribus firma existens. Lycia vero nobis vniuersa paret: partim bello domita: partim nec extrema subiret. Que sane optio profuit illis. Nam volētes ea elegerūt que nō multo post inuiri fecissent. Eligite igitur vos vtrum coacti bello seruire: an nos in recipiendo amici dici velitis.

Choi Bruto.

n Ecce rhodiorum captiuatio qui tua iussa spreuerant nos sane terret: nec lyciorum cum adulatione prosperitas nobis fiduciam aliquā exhibet. Quippe spes atq; timor inter amicos extimari debent: sed apud eos qui alieni effecti iam sunt oīno contēnuntur. Nos autem qui supra ad te accessimus: id vnum prorsus tolemus: si aut minis aut pollicitationibus nos vt pecora trahere mediteris. Velis igitur habere nos potius aliis in exemplum quā aliorū exempla.

Brutus Choīs,

n Eorū maris sine nauibus: neq; agrorum sine cultu vlla extat utilitas. Itaq; operam dare ne naues desint nobis: quoniam ex mari non plus absq; nauibus com-

modi reportatur q̄ si continue quis in harena permaneat.

Choi Bruto

Epe & frequentius contingit agricolationē nauigationemq; a tempore impediri: Quod. n. terra ac mare a natura habent non tamen illud deficit omnino. Quare non est equū id nolle possidere: quod licet quandoq; deficiat ad vsum sane de facili reduciatur.

Brutus Choīs

q Vi pro confederatione missi sunt a vobis: iij mihi renunciarunt naues modo a vobis parari. Siquidē pro tēpore paratis. ad quid vtilēs sint huiusmodi apparatus non video. Ha apparatus que minime in tempore fit nō plus conducit: q̄ in apparatus: que penitus inutilis existit.

Choi Bruto

q Vot tempore belli prius apparatus fieri oportet: q̄ belli vsum veniat cognoscimus: quē rem confederationis non est facile cognoscere: nisi multo prius sibi denuncietur: Verum. n. ipsos apparatus licet tardos. non tamen existimes fore inuiles quippe si in tempore non aderint: poterūt in futurum seruari.

Brutus Trallianis

q Vod dolobellam in agris vestris cum exercitu manere permittitis: si agere mihi iniuriā minus existimatis: non recte sentitis. Verū. n. si existimatis: & statim vti hostem inde abire non cogitis cū quē pro hoste a nobis expulsum scitis: terrare longe videmini. Vel igitur eū abire cōpellatis: vel agere nobis iniuriā fatemini. Quod si eū non expellitis: videre ne simulcum eo vos abire cogamini.

Tralliani Bruto,

q Vod Dolobella in agris nostris se receperit & reip. nostre vim quāptam intulerit: nō tamē ea omīno potitur. Nos vero ducē romanorū quibus socii & amici & sub quorū domino sumus: nō expelleremus: nisi in belli premittū vellemus patriā exponere nostrā. At si quis nobis iniuris vī aliquā inferret: opere extenderemus dolobellā non nisi nobis volentibus intra loca nostra metari. Brutus Trallianus.

s Cripsim⁹ vobis tpe supiori q̄ pmitteres dolobellā itra loca vrā castrametari mīstū ac nīmū erratis: atq; idē vobis in

presentia significamus. Nam si illum ceu amicum ut in te su-
stare permittis aduersus vos hec sibi pceditis. & cū belli fortune
participes secū sitis: hostes nobis non viros esse ostenditis

Tralliani Bruto

o E Dolobella supra tibi satis significauimus nūc in-
super notū facimus q̄ non locis ceu suis metatur. Il-
la. n. nostra sunt neq; si quis illa loca sibi tradere velit non nisi
inuicti coactiq; assentiremur habere. Quod si videmur belli
fortuna secum participare: consultus esse. cito opponere si il-
lis qui humilioribus dominantur q̄ virum socium a viribus
vrgeret: ac se vitro romanis hostes ostendere

Brutus trallianis.

n Vndatum mihi est q̄ menodrus cuius vester Dolo-
belle inimico meo hospes & amicus: existens effe-
rit vt intra loca vestra castramentans inde abire non vrgeret
ut et nūc querit vt intra urbem cū exercitu reciperetur. Quod
Dolobelle prodesse ipse vel quis alius operatus sit: id mihi
molestum non est. Nec animaduertendos cuiuspiam errores
hactenus existimo considerata amicitia & hospitalitate eorū
sed ne in antea aliquid animaduersionis dignum perpetretis
ipsum. Menedorum e ciuitate in exilium eicitatis vestro cō-
modo & vtilitati pspicientes: ex quo ipse patriam vēdendo
sum dūtaxat commodum querit. Neq; Dolobellam quo-
quo pacto recipiatis: sed a finibus vestris expellatis quod si re-
sistere: vt & armis cogatis. Quippe si non parebitis non medio-
cri opera vos, Dolobellā recipisse sed Menedorū vestro sua
su hūmōi res aggredi ausū fuisse putabo. Tralliani Bruto

n Ec Menedor⁹ nos ipulit vt Dolobella cū exercitū re-
cipere nec atēa cū copiis accessit ut spernet. Atq; nos
valde letamur tibi videri q̄ nō p silio nō menedor⁹ q̄piam
agite. Sane nos cū romanis i amicitia eē q̄ primū facti sum⁹
Verū de Dolobelle hospitalitate cui nō succēdes & ob hoc
vt epatria abiciat iubes. Verū armis & exilio vtrū nāz minime
foret & maxie q̄. menedor⁹ Dolobelle adhesit nō vtpatria vē-
deret tu picipatū sibi capere s; absurdū putauit oportunis cō-
mōis nō assistere amico tu vero si pclarū eē existias licet certe
ē nō q̄tere vlcisci errores mōi pclarū fore putabis nō tenere eē

credendum sed in singulis iudicium & examen esse adhibendum. Quod si diligenter effeceris: videbis nō quibus debes te esse infestum: sed illos criminari in quos inimice te geris.

Brutus Trallianis.

q Vas pecunias Dolobella dimisit Menodoro hospiti & amico suo: & si que etiā alie apud eius liberos depositae sunt vel apud eos qui post Menodori fugam eius bona acceperunt: ad me statim mittere curetis. Quod si effertur eorum mihi habere: ipsos cum liberis simul & vxoribus mihi destinetis. Quippe non conuenit clementiā meā illi prodesse futurum: qui cū hostiū meorū amici & hospites fuerint: nullam hactenus penam dederunt.

Tralliani Bruto.

q Vod Dolobella sumptuosissimis belli temporibus pecunias congregauerit aut depositū fecerit minime est verisimile. Neq; Menodoruse patria fugiens nedum pecunias: sed pro sepulchro domi reliquisse potuit. Mittere itaq; tibi pecunias que non sunt: aut homines insonites esset impossibile ac prorsus absurdum. Non enī dignū fore putamus prodicionem per tuos tibi inimicos factā cuius nobis vltimū ad perniciem obesse futuram.

Brutus Pathareis.

d Amasippum rhodiorum Nauarchum post conflictum eorum fugientem a phractis in portum vestitū maximū se recepisse sum factus certior ab Hermodoro mercatore samio. Quod se contulit eo: nullum vestrum existimo esse peccatum. Sed si ibi permanere nec inde abire panis tuis mihi ad iniuriam & vobis ad ignauiam eque imputabo.

Patharei Bruto

s Inobis citius q̄ tibi renunciaisset Hermodorus non quēadmodum nauigans in portu nostro lauit. Damasippus eodē modo abiisset: sed rhodiorū conflictus pars quoq; ipse fuisset. Tu vero nos eque increpas: ac si ab initio huiusmodi res nota fuisset. Venia itaq; danda est nobis sine illi ignorantibus. Quippe non est verisimile nos illum recepisse: neq; ignauie vtrum pro defensione sua venit ignorasse.

Brutus Canniis.

D.

o Stenditis per legatos mihi longe esse beniuolos
sed opera sane verbis minime respondent: cum
que opus mihi sunt: eorū nihil afferre studeatis. Videte itaq;
ne nos qui offensionī & operibus magis credim⁹ q̃ ex verbis
voluntatem venemur vobis ceu hostibus infesto reddatis.

Cannij Bruto.

m Irum non est si per legatos beniuolentiā ostendi-
mus: & in efficiendo que opus sint deficiamus. Nam
vnum est opus studiosorū: altetum est impotentū. Quapro-
pter conueniēs est studij affectu magis considerare: q̃ in ope-
ribus defectū. Ac eos existimare amicos: qui ad ea que non
possunt sedulitatem existunt.

Brutus cannij.

s Vbdiſtorū obsequia blanditiarū plurimū actimoris
primo aspectu participia sunt. Sed quibus scribim⁹
cū prompte parent: hi constantiā & firmitudinē ostendunt.
Vos itaq; de quibus scripsimus videte ac considerate vtrum
alia obsequia pervim omīa an per beniuolentiā vos efficere
oporteat: q̃q; spes constantie vestre mihi satis ostendit vos ad
vltus nostros perpetuo fore paratos.

Cannij bruto

f Ides quidē beniuolentie & nō perpetui obsequiī exi-
stit. Id enī facultatis est opus nō se ab obsequiore-
trahere quibus tēporibus adlit facultas. Nos vero si putarem⁹
ex superioribus studiis nostris non haberi nobis fidem: illud
quoq; arbitraremur oēs labores nostros erga te frustra futu-
ros. Verū enī erga te vti amicitia ficta minime conuenit. Cui
si abest timor semper blanditur: & si adest adulatione fallitur

Brutus Gallijs

c Onſilia quidē vestra nihil penſi: obsequia vero nimīū
tarda que sit igitur eorum finis considerate.

Gallij Bruto

m Ature quidē consulere tutum: tarde vero obsequiī
est opus impotentie: horum igitur: vnus est finis:
scilicet venia.

Brutus Cizicenis.

a Rma ex bithinia siue terra siue mari vt in helespon-
tum celeriter & tute deferantur videte: quippe si tar-

dius q̄ nobis expedit deportarentur: aut in deportando amiterentur: vel ab hostibus interciperentur. iniuriam nobis per vos irrogari putaremus.

Ciziceni Bruto

o Ifficile est arma quidē terra propter hostes mittere mari vero propter procellas: & quod est difficillimū tu duo inuicē contraria iubes: tute scilicet & celeriter: tamen neutra in restudium deerit: vt siquid casu forte euenerit: ne nos in obsequendo demnare merito possis.

Brutus Cizicenis

a Rma quo tempore volumus nobis delata fuerunt. Pro huiusmodi igitur obsequio mihi in tēpore prestito insulam proconensiam cum lathomiis que in ea sūt vobis elargimur.

Ciziceni Bruto

n On spe questus ad ea que misimus studiosi fuim⁹ nec aliis in rebus desides fore putamus: non preclo: sed tua solum commendatione contenti. Tamen si largitione tibi digni videmur: magis letamur testimonio tuo q̄ lathomiis proconensiorum.

Brutus Cizicenis

o Ratores vestri me in bellum euntem sunt consecuti: atq; orantes vt auxilia vobis remitterem impotentiam culpant ac reipublice indigentiam. Verum licet iuri p̄xima sit necessitas incumbens: tamen cum antea non miseris: nunc indilate ac sine mora mittatis: quoniam obsequium vestrum nunc tempus magis desiderat: & quia spem de bello deteriore percipere videmini ad impotentiam decurritis. Quā rem ipse audiens letor & e contra tristarer. si audirē eos qui probi non sunt quandam habere potentiam. Itaq; viros non amplius socios sed inuitos me video habiturum. At vos non lateat q̄ si contigerit in bello victoria potius: graue erit illis qui se ipotentes ne forent participes belli sicte ostenderūt.

Ciziceni Bruto

s Tudium erga te nostrum nō solū ex his que tibi subministravimus: sed tuoq; erga nos munerū testimonio.

comprobatū satis fidei habere putamus. Et quoniā mortaliū votis non semper tempora respondent: necesse est vt in partem inimicitie impotentia annumeretur. Que vna vt videre licet: magnanimitati longe aduersatur. Verum enī quēadmodum qui sedulo obsequuntur in precio sunt habendi. Sic qui ex impotentia obsequi nequeunt: indigni venia existimari nō debent. Sane tu putas nos de impotentia fiste loqui: quasi existimans nos non tantum egere quantum egemus. Cum viros non socios: sed milites inuitos te habiturū scribis. Sed de verbis non differamus: & huiusmodi valere potius sinamus. Ceterum si spem belli abijcimus: quare in mittendis oratoribus tibi obsecuti sumus? Nunc vero optima tibi optantes ac etiam per iouem expectantes: fide victoria vt hostes eritis eieci: leuitate tamen ceu amici erimus participes.

Brutus Smirneis.

p Romptitudo ad parendum continua quidē existens firmitudinē subditorum erga prelides ostendit. Verum qui obsequi in tempore deficiūt quo potissime opus est huius impotentia & non eorū sententiam acculant. Instate itaque a nobis adimplere que scripsimus ad bellum oportuna. Quia in re si vos minus quā probos ostenditis: putatis vobis non pro futuram: que antea profuit exculpationē. Quippe nemo putare debet: se equa consecuturum: cum ipse non equus nec idē continuo sit.

Smirnei Bruto

c Continuo posse obsequi opus est votorum. At ipsi ex inopia quandoque non sufficere ad obsequendum. Defectus sane obsequendi non modo instabilitas iubentius efficit: verum etiam frequentatio tributorum. Nos si in reliquis timore paruissimus: id nunc negare non auderemus. Verum nobis econtra eueniit quā suspicati sumus. Nam cum voluntas studiosa fuerit de impotentia non adhibetur fides. Quare absurdū est quod tributa magis debeant obesse quā obsequia pdesse.

Brutus Smirneis

x Anthij cum capti uarentur sibi misereri nobis supplicarunt. Sed erat vt arbitror valde difficile eos qui spererant participes posse effugere spei effectum & ex victo

toria voluntatem venientes equo errore versari vt extra op-
posito non cōtristarentur. Hos itaq; omni pditione dignos
fore iudicauimus: atq; aliis publica voce preconis notū fe-
cimus q; nisi statim nos receperint me nemini inimicitiorum
futurum q̄ fuerim xanthiorum fortunis reperierint

Smirnei Bruto

n. Eqs xanthiis prestare salutē decuit quā ipsi for-
tasse aduersariis tradiderunt aut certe corroborauerunt Nam
quemadmodum victoria spem belli omnem capit sic pro-
fligationis affectus in communem misericordias ex huma-
nitate deuenit. Et scire licet q; demenda eos preparat ad
beniuolentiam qui ex profligatione reliqui sunt Quippe mi-
nitatio odium parit: atq; mortales i desperationem ex timo-
re sepius adducit Verum misericordia eosdem ex odio item
ad beniuolentiam trahit.

Brutus Smirneis

a. Vcilia vestra venerūt nocis victorias iam potitis. S; q;
q; tardius venerint prius letamur Nā ad belli oble-
quia eque ac non venerint inutilia fuissent quoniam tarditas
postrem cōfectā eque valet ac si res multo prius actā diu fa-
cta fuisset.

Smirnei Bruto

c. Ontingit tibi victoria potiri citius q̄ auxilia licet celeri-
ter transmissa venissent Quia in re quo ad beniuolen-
tiam in efficaces tibi merito dici nō possumus Et quāuis tar-
de venerint non eque ad reliqua erunt inutilia ac si prius nō
venissent

Brutus Milesiis

v. Rbi vestre venia minime danda est: siquidem pec-
catis ac militibus indiget Quippe in tanto populo
advertere debuit ne ad inopiam deueniretur: & ne viros ste-
riles tam ingenerose haberet. Nec dicere conuenit fortuna
non indigemus: sed salubri cōsilio redarguimur. Quod si in
iis que ad virtutem spectant nichil excercetis: nec paratis que
pertineant ad potentiam pallam est q; immerito ciuitas ap-
pellatur

Milesi j Bruto

t. Vrpe est quidē pecunia & militibus indigere nō illis qui
nō sua culpa i necessitate constituti sūt s; multo magis cīpa illorū

q. i. procul a domo opulescunt indigentia nostra ē: q. ad sup-
p'endūno i. suff. c. itus: q. ue continuo postulamus. Verū cōi-
lio ac fortunis iumus nobis domi satis vt ciuitas appellemur
Quod si p. cul amicis non sufficim⁹: domi tñ haud indigem⁹.

Brutus Milesij.

s. I vobis in cōmuni arma existunt: ac illis non vt imini
meo iudicio longe erratis. Cūn omnis vis armorū
in vsu consistat. Nec minus peccatis: si non habentes ea com-
parare negligitis. Quippe si qui habent et non vtuntur valde
sunt damnandi, multo maiori qui non habent, crimine sunt
digni.

Milesij Bruto

a. On arma sunt vires hominū: sed armorum ipsi
viri. Illa enim sine viris nichil valent. At viri ar-
ma parare ac illis vt possunt. Non ergo vultis sunt ipsi qui pa-
rare nequeunt si desint: nec illis qui licet habeant ea tamē vt
nesciunt.

Brutus Licij.

q. Ve vobis apud caenum instrumenta meccanica ad
expurgationem muralem naualem q. existū: ea om-
nia Cassio college meo rhodum expugnāti mittere: curetis in
tra triginta dies a die qua vobis presens epistola reddetur vel
quoq. celerius: nec si deficeretis: quos contra rhodios fecim⁹
apparatus expediat nobis contra vos vt.

Licij Bruto

c. Heri mandato vna congruit responsio: q. cito videli-
cet obsequi cognabimur. Itaque opere diem absit no-
bis diffinitiuum preuenire ex quo minitādo nobis promissa
preuenis. Erunt igitur instrumenta non inuulia licet appare-
ant vetusta.

Brutus Licij

m. Achine quidem vestre bello iam confecto vt ves-
tus extat verbum delate fuerunt. Vos tamen cōmē-
damus q. in quo termino a vobis transmitti iussimus non de-
fuisistis. Sed Cassius ante venit.

Licij Bruto.

Itus q̄ sperabatur contingetibi victoria possit: nec
tarde nobis parere mandatis: si consideras quod iustis
poribus iussisti: & quibus Cassius quem misisti receperit

Brutus Litijs.

x Anthi beneficium meum per ignauiam contendentes
in sepulchro desperationis patriam posuerunt. At
pataret sese michi consiliū nihil omittunt: Sed omnia curant
que sunt ad libertatem suam. Liceat et vobis aut patreorum
consilium sequi: aut xanthiorum fortunam eligere.

Liti Bruto

b Olemus quidem xanthiis aduersitatis gratia: quā pro
pterea amiserunt quod penitere non potuerunt. Patre
reus non assentimur: qui prudenter immo feliciter ea eligerunt
que sapere eos deceuit. Nos autem non tam stulte sapimus: ut
instantem fortunam contententes imitari eos velim⁹ qui ini
micularum penas dederunt.

Brutus Lidijs

q Vi vestrum exules xanthiorum receperint: non mo
lestius facient: quod fecerint ipsi Xanthii. At patre is simi
neis: coritiis ac falsis si qua humanitate eos recipiendo ut
voluerint: permitto: ut inspicendo Xanthios cognascent ope
re per effectum sibi probe consuluisset. Cum nos amicos ele
gerunt.

Lidi Bruto

x Anthios recipere minime intendim⁹: nisi eos ab in
fortunio leuare putantes vellemus eorum calamita
tis fieri participes: & in nihilo sibi prodesse. At cum ad pata
reos: Smitte eos: Coritios: ac falsitas veluti adiutores certio
res confugere permittis: constat o brute quod non ita eos libens
tius dones.

Brutus Bithinijs.

n Emini vestrum graue videri debet si cum rebus pluri
mis indigemus: plura etiam iubemus: quarum opera
a vobis sane exigimus: quod si tributorum multitudine grauamini
inconsiderare debetis ex rebus a vobis hactenus exhibitis:
quibus laboribus quibus vel sumptibus continue versemur.
Quippe constat plus laboris illum iube: qui vitur apparet.

D. lili

titus: q̄ qui ipsos instruit apparatus. Nam Vestri quibus vni
solū negocio intendit rei scilicet domesticæ. At nos oportet
omnibus providere.

Bithinii Bruto

a On omnia quibus eges ea porrigere nos satis sumus nā
qua difficultate apparatus instruatur scire potes ex scribibus
quibus cōtinuo versaris & sup alios cōtribuere difficile est &
ad solvendum impossibile. Ceterum aliorum apparatus vti
id cū utilitate efficitur Quod si pro multis te laborare ais mī
ti quoq; cōferre debent. Quippe licet rei domesticæ solum in
tendamus non tamen sufficimus pro omnibus conferre

Brutus Bithiniis

a Cyllā mihi amici ad vestrā mitto vt nobis petisna
ues quinqua ginta rotundas atq; ducentas longas. Nā
tot dolobelle exhibuisse teneo. Proba itaq; facietis: si cum
ipsis nauibus nautas et remiges ad pro sex mensibus comme
atum. Acille exhibebis. Necnon pro nauibus item fabrican
dis ac in mare deducendis ligna & fabros opportune trāsmi
tere non negligetis et maxime cum, Dollobelle in nichillo ve
neritis

Bithinii Bruto

s. I dollobella in capiēdo preuenit non tibi vt abūde
reliquit. Quod si quinquaginta & centum naues: Nec
plures in ipsa copia coacti vix exhibere quibimus: quopacto
in summa redacti inopia quinquaginta & centum naues tibi
parare: valemus & maxime cum remigibus ac etiam fa
bris & lignis ad naues fabricandas opportunis que semel
transmisisse: cum difficillimum fuerit: iterum transmittere im
possibile foret. Ceterū Dollobella nec profecto efficit cum
primum denegaremus nec postea cum denegare nequiuim⁹
vt commeatus sibi deportarentur.

Brutus Bithiniis

n. Obis scribit Acyllas q in nautum apparatu estis ac ni
miū legnes. Ego vero nō de eo Valde admiror: si pu
tat mihi magis opus fore lris quibus i singulis nos culpāre nō
cessat q̄ ipsiis nauibus. At contra sese scribendo potius culpa
re deberet. Verum enim vos & nunc & autē

benigne tolleremus qui non sponte sed inulti multa huiusmodi pari modo resistentes nobis exhibuistis. Que sic gesta fuisset ex presentibus facile coniectatur.

Bithinij Bruto.

a Cyllas videtur esse magis delator nostre segnitie quam testis impotentie. Si igitur nos segnes cognouit non utique presens segnitie nostram se castigare scripsit: neque nos de eius administratione scribere volentes permisit. Ipse tamen probe nouit necessitatem nostram ac impossibilitatem. Tu vero minus inopiam soluere putas non eque nobis sed inutiliter succensens: quoniam nec spes nec timor sed solum inopia non exhibendi causa extitit.

Brutus Bithinijs.

q Vi non sponte parent non lucrantur ea que ethibere non lunt. Id enim perfectio valde foret oporandum. Sed que sibi deberetur gratiam amittunt. Quare quo pacto vobis scripsimus naues parari curate: quas cum remigibus et debito comensu in tempore mittatis. Secus autem non modo super his dolebitis: sed gratias nobis habebitis: si qua vobis reliquerimus.

Bithinij Bruto

q Vi cogit ut quis exhibeat ea que non potest non quod iubetur id lucratur. Nam id foret valde iocundum. Sed in opinando subditos plus valere quam possunt sepius vanificatur. Nam si cogantur ad extremam veniunt inopiam. At si ex humilitate indulgentie paritur: et spatium respirandi datur: tunc ad exhibendum facilius quis existit. Quare si per vi plus a nobis exigere putas. Scito quod non que nobis reliqueris: sed quibus uti possis gratiam nobis habebis.

Brutus Bithinijs

q Ve naues mihi opus erant eas omnes in mari habemus exhibentibus lacedemoniis desibiis: pariter ac foenicibus. Vos igitur quoniam propter hyemem in transmittendo eas defecistis: trecenta talenta pro ipsarum stipendii conferatis. Ad que deferenda hyems vobis non erit impedimentum: nec secus agatis: nili me vobis infestum malitis.

Bithinii Bruto

n On hyems nobis nauale auxilium impeditur ad quod apparandum pecunias erogauimus: qua in erogatione non tibi sumus sed nobis defessum. Quod tibi fue-

rit per alios suppletū gaudemus. Veniā tamē petimus: qui ppter fortunā tardi fuimus & ppter sumptus inopes existim⁹. Quippe nō possumus ex nauibus conficere pecunias: quē admodum ex pecunijs naues conficimus.

Brutus Dame

- a Rmis & pecunijs sūm opere indigemus: que vel q̄ pri mum transmittē vel ea nobis denega.

Dama. Bruto.

- a De eos transmittēdi officiū spectat: quibus rei copia existit. Sed qui indigent quod exhibere nequeūt: id eos denegare necesse est.

Finis.

Francisci Aretini ad plūm pont. maxī mum diogenis epistolā proemium.

- b Iogenis philosophi eplā nuper a me e greco in latinum traductas cui potius dicare & possum & debeo q̄ sanctissimo nō i tuo beatissime pater pie! Nō q̄ exigū munus & tua indignū maiestate: & ingenioli mei vires nō intelligā: sed q̄ pro suis erga me: & studiosos oēs im mortalibus meritis oē meū studiū quātūlūcūq; laborē: vigilas: iure: optimo sibi vēdicat clemētia tua. Verū si recto iudicio que te digna sūt vellemus dūtaxat intueri: vix vnus aut alter: ne dicā nemo hac nostra etate merita sanctitatis tue laudes: mediū oratione vnq̄ assequi cōplectiq; possent. Nā vt id quod maximū est in presentia taceā: te summū pōtificē: xpī vicariū: alterū deū in terris. Quo nihil admirabilius nihil sanctius intuemur. Quātū existimādū est: q̄ tantā & tā āplissimā dignitatē inumeris: maximisq; virtutibus: prestantissimo ingenio clarissimis artibus sūmo studio: & labore cōparatis exornas: auges: illustras. Que cū nō opinione quadā: sed certitudine: nō auditus sed visu ipso: nō vnus aut alterius predicatione sed totius orbis testimonio luce clariora in te appareāt. Quid admiramur q̄ ex tanto & tā clarissimo reuerendissimozq; patrum ordine: & vere vniuersiorbis cardinū oēs vno ore te sūmū pontificē iā pridē fore augurabātur. Sine enī religionē siue clemētiā siue animi magnitudinē: siue bonarū artū stu

dia intueri velimus: ad hunc te sūm pontificatus apicē iure ip-
so quouis ascendisse p̄fiteatur necesse est. Sed longius q̄ insti-
tuerā studio vtinā nō audaciore p̄fectus sū. Neq̄ enī hui⁹ lo-
ci neq̄ mee facultatis est inumeras maximalq̄ p̄i p̄ntificis
virtutes cōplecti. Quāobrē vt ad Diogenē nostrū veniā ni-
hil mihi in hac prefatione de eius vita & moribus vt in phala-
ride feci scribēdū duxi. Illius enī vite nulla fere mēio apud
latinos: parua apud grecos ferebat. Ideo mihi, visū est tantū
virū pro virili parte nostris hoībus notū facere: & Phalarī no-
stris tandē donare latinis. De hoc autē & alii nōnulli: & in pri-
mis Laertius Diogenes scriptor accuratissim⁹ diffuse elegan-
terq̄ oīa digna memoria cōplex⁹ est: & ex his ep̄is plane in-
telligi p̄t qualis vir fuerit. Quē ego virū vel maxie in hūanis
rebus cōtēnēdis admīror: vt hō nō stultus: nullus odio: aut
iuidia: oī affectu vacuus. tā libere in oēs loq̄retur. Cōfero enī
nōnūq̄ Diogenē nrī seculi hoībus: q̄bus ob virtutis studiū &
hūanarū rerū cōtēntū tot tantaq̄ ab immortalī deo premia pre-
ponūtur. Nullā tñ videre mihi videor: qui vel in mediocris for-
tune hoies ea dicere auderet: que nulla eiusmodi spe in Ale-
xandriū macedonē noster Diogenes Opere p̄cū igit vel hac
saltē grā nrē religionis hoībus fore arbitror: si nō aliorū rela-
tum: sed sui ipsius verbis Diogenē eloquentē audiāt: & qd de
fortune & corporis bonis senserit intelligāt. Sed hec & alia ī
hoc viro admiratiōe digna lōge meli⁹ poterit tua sapiētia iu-
dicare: cui si studiū meū nō ingrātū intellexero alia & fortasse
maiora tuo prestātissimo iudicio cōfirmat⁹ aggrediarnūcad
ip̄m diogenē veniamus. Diogenes Crateti. S. D.

a Vdio q̄ iniquo aio feras q̄ atheniēses ebrī me verbe-
rarūt: & grauib⁹ cōtumeliis affici sapiam cōquereris.
Certo tñ scias velli. Diogenis corp⁹ ab ebrīs verberib⁹ affe-
ctum. Virtutē vero mīme Quippe que neq̄ honestari possit
a prauis neq̄ vituperari Diogenes igit nullā accepit iniuriā: sed
atheniēsis pp̄s. Ex quo nōnulli virtutē p̄tenere vidētur. Itaq̄
p̄ptervnius amentia publice insipiētes pereūt. cū que nulli oī
novi sūt cōsulāt: & exercitiū parēt vbi gete viuere oportet
Quod si a p̄cipio suā cohibuissent: stulticiā mūq̄ in huiusmo-
di malā incidissent. Dio. Megasteni.

m Vita que Pere nostre onerlerant abieciimus The
bane Megastenes catinū videlz & poculūq; a
rius loco pane in quo concauū est alterius manu vi me p. s.
se intelligā. Neq; me pudet huius doctrine auctorē quīs pue
rum ostendere. Non enī decervtile ad libertatē assequendam
inuentum continere sed complecti.

Dio. Timomacho.

n On videntur mihi omīa nostra in virtute constituta
esse: qm multoꝝ voluntas tollit dignitatē: Neq; me
liti filius cum diceret iouē patre hoīm q; deūq; allū honore af
fecit: sed minuit potius. Graue nāq; est: vt quos parentes ob
morum prauitatē addicāt: eos filios iouis esse credamus. Ba
iginx canis sola poterit que secundū virtutē efficiuntur.

Dio. Metrocli.

a Sferis aut odio nihil mirū q; duplex palliū & perā
ferimus. Ego autē neutrū horum admiratione di
gnum plane confiteor: sed bonū utrūq; cum sponte pficiū
tur. Siquidē non corpus dūtaxat hac victus tenuitate vti opor
tet: sed etiā vna animā. Neq; multa promittenda sunt: facien
da autē quibus nunquā contemni sumus. Sed vite verba con
sentanea ostendere: & que audeo facere: ea & testari decet.
Fortasse atheniensem: populū aut corinthioꝝ in quos testes
me dicere suspicaberis: meam dico animā: quā mea peccata
latere minime possunt.

Dio. Megasteni.

p En iabste domū & mihi gratiā habuisti. Deinde
cū clodieas considerārē: inueni mihi domū vento
rum remediū: doliū videlz in metros. Ab hac igitur cura me
absolui. Quare gratulare nobis nature inuentoribus.

Dio: xenoni.

n On idcirco parentibus gratia habenda est: q; me ge
nuerunt. Qm res hūane natura nō qualitate pueniūt
Confusio. n. elementoꝝ pcreationis causa est. At qui eorum
que preter sententiā & volūtātē fiunt: nulla habēda est grana.
Generatio autē rem venereā sequitur: hoc est voluptatē. Non
generationē mediatur qui generat: Has ego voces omī peni
tus affectu vacuas vates superbe vite contrarias esse pfiteor.
Quod si cui fortasse duriores videbūtur: natura eas & veritas

attestatur: & eos p̄terea vīta: qui nulla animi elatīōe s̄z cū lau
de vitam agunt.

Dio. Metrocli.

a Vdio te de virtute ad nos scribere: & familiarib⁹ pol
liceri o fone tua nos adducturū vt de te recte scīam⁹
Ego aut̄ tyndari filiā nō laudo: que medicamētū ad dolorē
leniēdū vino imiscuit: qm̄ sine vino afferre id oportuit. Tu q
dē nihil studio hoīe dignū preterulisti Sed litteriste nobis
p̄suasurus arbitraris. Hoc habui qd̄ ad te scriberē ne pinania
sed tu ipse coram nos alloquaris.

Dio. Phanomaco.

a deo mihi vita icerta ē: vtrū hāc ad te epistolā scribā
me victurū dubitē Feci autē ea dignū monumētū.
Diuina. n. q̄ humana maiora sunt. At vnū nobis dñtaxat cer
tissimū ē corruptio post gñationē Quod cum mihi dubiū mi
nime sit inanes corpusculi nostri spes & breui euolantes abii
ciendas: ne ye supra hominem sapias admonéo.

Dio. ad Aristyppum.

s Ignificas mihi macedonū regē vidēdi nrl̄ defederio
teneri: bene aut̄ fecisti: q̄ illi macedonas preposueris
Nostre nos nullius imperio parituros Videre aut̄ meū aīz: et
me tāq̄ hospitē accipere nemo velit. Qd̄ si Alexāder & vitā
& vite nostre ratios cognoscere cupit: et i memoriā deducas
tātū athenas a macedonia: quātū macedoniaz athenis abesse

Dio. Metrocli.

s I vis bon⁹ et benign⁹ videri: tuis abiectis facultatibus
pallio indutus ad nos venias. Sed non potest Ephe
stionis nāq̄ femoribus teneris.

Dio. Monemo.

r Ogarunt me megarēses adolescentuli vt tibi meno
dorus philosophum cōmendarem: ridiculam sane
commendationem. Nam q̄ homo sit ipsa hominis effigie:
q̄ philosophus: vita & moribus cognosces. Qui enim bo
nusest p̄ seipm̄ cōmendatur.

Dio. Menodoro

Orinicus larissus auditor noster argosclarū equis op
pidū videre cupit. Qui abste: non multacum philoso
phus sis postulabit.

Dio. Olympiady.

Et.

Eprehendis vitā nostram tanq̃ laboriosā & ppter
eius asperitatē omnibus odiosā. Ego autem sponte
mea eam complector / vt quicūq; me imitantur non omni-
no voluptatibus dediti videantur, **Dio. Thimomacho**
Pythagoras Euphoribū Panthi filiū se fuisse dicebat.
Ego autem cum esse iuuenis / me Agamenonē fuisse
memini. Septrum nāq; meū baculus est / & sagū duplex pal-
lium. Sacculus vero ob pellis imitationē clipeus. Quod si co-
mā non nutrio / iuuenis tūc erā agamenon nunc senex; calu-
factus sum. Huiusmodi merito & sentiri & dici possunt ad eū
qui se sapientem proficitur.

Dio. Crateti.

Iacedemonij contra nos legem tulerunt ne spartā ac-
cederemus. S; tu nī nos reueritus noīe tantā cynice
secte vteris. Miseri sane qui odio habent que velle sectari vi-
dētur. At ego sol⁹ virtutē sequor / nec quēq; noui qui tenuiori
victu vixerit / q̃ ego. De difficultū aut rerū tolerētia quisnam
presēte Diogene gloriabitur? Preterea nō est consētaneum :
vt lacedemonij fortitudinis ostendēde gratia sine muris spar-
tam habitent; incustoditā autē animā affectibus predam re-
linquant / neq; vllū ei presidiū imponāt & cum finitimis ma-
ximo terrori sint / suis ipsis morbis se perire patiantur. Quip-
pe qui virtutē expellūt / q̃ sola animo bene valere / & qui cō-
ficiuntur morbo liberari potuerunt.

Dio. Megasteni.

Veni pater athenas / vbi cū Socratis sociū felicitā-
tē docere intelligerē / ad eum audiendum profectus
de duabus ad illam viis differentem inueni. Neq; plures eē
dicebat. Alterā longā / breuē alteram. Licere autē cui vtraz
velit diligere. Quibus auditis nihil tunc / sed deinde reuersus
rogaui / vt eas mihi vias ostenderet. Is propere se sella exur-
gens in urbem primū / inde arcē versus nos duxit. Cui cum
appropinquarem⁹ duas nobis vias ostendit / & quidem ac-
cliuēs. Verum alterā breuē angustā & asperam / longā alterā
latam & faciliē. Ibi tum cōsistens / hec inquit due vie ad ar-
cem ducunt / huiusmodi sunt que ad felicitatem / cuiq; vtram
velit diligendī optio datur. Verū alij breuioris vie difficultas

te perterriti declinant: & longam hanc capescere, aggrediuntur
 Ego cum tolerandis laboribus meliorem me euasurum intellige-
 re: accliuorem illam & aspera mihi delegi. Nam qui ad felicita-
 tem properat, ieuum & pignus & enses vadere oportet. Hec ille.
 Qui cum mihi quoque hanc viam aggrediendam placuisset, veste me
 & tunica exutum pallium induit: & sacculum pane poculo catino
 grauem humeris imposuit. Extra guttur & strigilem suspendit. p-
 terea et baculum dedit. His ego ornatus rogavi cur pallium indu-
 rit. Qui respondit ut te utroque exerceam estiuo calore & gelu hye-
 mali. Quid inquam non simplex dedisti? Minime quidem. Eset enim
 in estate nimis voluptas: in hieme autem supra humanas vires
 intolerandum. Tum ego. Equid me sacculo onerasti? At il-
 le. Ut quocumque per domos mendicando circueferas. Quid
 poculo et catino? Quoniam et sitire te et esurire: et idcirco cibo
 vesci oportet. Quid guttum et strigilem addidisti: alterum ad la-
 borum lenimentum, alterum ad sitim squalorem tollendum. Quid ba-
 culum? Ad cautionem. Ad quam? Ad quas dei poetarumque

Dio. Megastheni

Scendi post certamen in olympia postidie. Cicero
 Pancratij luctator olimpiaca corona ornatus cum ami-
 corum turba domum rediens in itinere mihi obuiam factus
 est. Cui cum manum dedissem: desiste inquam infelix ab hac mi-
 seria. et hunc animi tui fastum deponas queso. qui ab olym-
 piaco certamine incognitus ad parentes tuos reuerteris. Et
 dic oro quamnam gratia adeo elatus es. Quid sibi vult corona.
 Quid palma in manibus. Quid tanta sequentium turba. Tu
 ille. Quoniam in certamine omnes vici. O rem mira inquam
 Iouem ne et fratres vixisti. Minime. Sed quid singulos ne in
 certamen puocasti. Neque hoc quidem. Quid tandem. Numquid ab aliis
 victos sortitus vixisti. Etiam. Et quam pacto gallis succubuerunt. qui
 certabant eos te vicisse proferis. Quid propterea vici ne erant dum
 xat que certabant. Non verum etiam et pueri. Numquid et hos forti-
 ter superasti. Minime non enim mee fortis erant. Et quid omnes
 ne tue fortis homines abste vici sunt. Etiam dicinquam
 queso. Nunquid tue fortis homines perfecti sunt. Sane per-
 fecti. At Cicero cuius fortis homines vici. profecto et igitur. Cicer-
 Eli,

munum vecisti. Minime inquit. Si ergo neq; pueros neq; pfe-
cto superasse te dicis. Qua ratione te omnes vicisse audes af-
firmare quos nunq; habuisti aduersarios: Viros tota grecia
etq; alia clarissimos: Age fortiores ne q; tuan pares an iferi-
ores: Fortiores: Fortiores ne q; tibi succubuerunt: appellas pa-
res & quo nā pacto pares vincere potuisti: cum te inferiores
nō fuerint. Tum iferiores inquit. Et quid inquā? tanta animi
elatione nō cessas si inferiores vicisti. Gloriaris perinde enī
ac si solus id facere potueris & nō quilibet. Equis nā est: q; infe-
riores superare non possit: Omitte igitur hec. Cicer me neq;
huiusmodi certamine neq; aduersus homines quibus inferior
paulo post vel senectute futurus es contenderē: sed q; vere ho-
ra sunt cōplectere: & intelligas: non qui ab hominibus: sed q;
animō verberantur fortes & constātes esse: neq; loris aut pu-
gnis: sed paupertate dedecore ignominia exilio tolerātia: sed o-
ceri. In his cōtinnendis te exerceas. Hoc enim pacto & bea-
te viues: & forti animo morieris. Sin illa prosequeris: vitam
miserā duces. Hec cum admonerem: & palmā abiecit & co-
sonam: & vt ab instituto & opinione sua desistere perualius
abiit.

Dio ad Aristipum Cyrenaicum.

a Vdio te contra nos exerceri: et apud tyrannum sin-
gulis diebus nostram exprobare paupertatem: q; ali-
quando ad fontem olera lauantes in panis obsonium nos re-
peristi. Ego autem quondammodo admiror beate Aristip-
pe: vt qui virtutem laudant: paupertatis accusas: & maxime
cum Socratis auditor sis. Et me q; idem pallium & hyeme
& estate induor: cum mulieribus michi commune: quod ab-
sonium non exhortis neq; ex popinis mihi comparos: sed ex
ginnasiis. Sed tu mihi propter siculas mensas oblitus vide-
deris: Et ego tibi non reducam immemoriā quanti sit pau-
pertas: maxime athenis: neq; me eius excusabo. Non enim
ego in te vt tu in alios bonum repono. Satis tibi sit, quod mi-
chi de me ipso credo. Commemorabo autem tibi aliquan-
do Dyonisiū et bestias eius que de te delectant consuetu-
dines cum variis conuiuiliis saturaberis. Ex quibus nos nan-
q; perturbamur homines alios verberibus affectos. alios
cruci affixos: in ergastula alios coniectos videbamus. Alios:

preterea vxores ad iniuriam raptas. Aliorum filios et ser-
uos complures non vnius tantum. neq; ipsius tyranni sed
profane etiam multitudinis. Nec non et te ad necessitate bi-
bentem / stantem / ambulanti / neq; potentem propter a-
reas pedicas effugere. Hec ego pro illis tibi opprobrijs tibi
inquam commemorabo. Nos vt viuamus lauari olera no-
timus. Dyonisi / fores seruare ignari et profecto melius q̃
vos qui. Dyonisio consulitis: et vniuerse sicile imperatis.
Verum esto: quecumq; aduersum nos dicis intelligas: & ver-
ba ab effectibus non dissentiant. Omnia. n. apud Dyonisi-
um bona verbis tenus sunt. Libertas autem que sub Satur-
no fuit in vescendis pulvis inuenitur

Dio Phanomaco.

S Edebam in theatro: & libellos glutino resarciebaꝝ
Venit Alexander Philippi mihiq; tantum eregio-
ne appropinquauit: vt soli se opponeret. Ego cum
papi scissuras visu non amplius assequer: subleui oculis
presentem agnouit. Tum ille porrecta dextera me nomine
appellauit. Ego contra vere inq̃ insuperabilis es adolescens
cum parem dijs habeas potestatem. Ecce. n. quod dicunt
solem lune obiectu laborare. Idem & tu tuo obiectu effeci-
sti. Tum Alexander iocaris inquit Diogenes? Quid iocer
inq̃ nonne vides me inceptam operam tua causa intermitte-
re? cum non clarius q̃ noctu intuear: & cum nihil prester mi-
hi in presentia disputare compellor. Nihil inquit prestat tibi
Alexander? ne minimum quidem inq̃. Nullum. n. rebus me-
is bellum indicit: nihil mihi eripit. Quemadmodum mace-
donum lacedemoniorumq; & aliorum quorundam opes.
In quibus singulis rege opus est. Propter paupertatem in-
quit prestat. Quam inquam paupertatem? Tuam inquit
cum adeo mendiculus sis: vt omnium ferme indigeas. Ad
hec ego. Non est Alexander paupertas carere pecunijs: neq;
q; malum est mendicare: sed omnia cupiditate complecti:
& vim inferre. Quemadmodum vos. Propterea mee pau-
pertatis fontes: terra: spelunce pelles satisfaciunt: quoru gra-
tia nemo cum terra aut mari bellum gerit. Sed scito nos vt
geniti sumus ita viuere. Vestre autem sortis hominibus ne-
q; terra sufficit: neq; mare. sed his relictis in celum contem-

Eufj

ditis/neq; Homero creditis / qui ad nostram emendationē
ne horū cupiditate moueremur / diuersorū generū supplicia
describit. Hec ego cum rationib; confirmarem / plurimo
rubore p̄fusus Alexander ad quendam ex sociis cōuersus
Nisi essem inquit Alexander Diogenes esse vellem. Inde
me plurimū hortatus vt secū militarem vix a me dimissus
abiit.

Dio. Olympiadi.

Doli dolere cū familiaribus. Olympias q̄ pallium ī
duor & hostiam panes mendico: non enim tur-
pia sunt & libero homine inquis indigna sed bona
et arma contra eos: qui falsis vtuntur opinionibus: qui vite
bellum iudixerunt. Hec ego non ab Antisthene primus vi-
didici sed a diis & heroibus & iis qui ad sapientiā notam gre-
ciam conuerterunt. Homero videlicet & tragediarum scri-
ptoribus. Hi namq; iunone; iouis coniungē in sacerdotis
faciem verā tali habitu fuisse scripserunt.

Inclita per sacros cogentem numina fontes

Inachidas vite prestantes munera nymphas

Et thealaphū Herculis filiū cū argos proficisceretur nostrō
longe ab lectori habitu extitisse cū in fortune auxiliū vili p̄-
no corpus tegeret. Et vlixes laetis ylio domū redentē scil-
sum amiculū & fumo sorditatū aperuit. En age olympias
Mūquid hic meus habitus & medicatio turpia tibi videntur
an potius & mira etiā regibus cuiq; sapiēti ob tēuitatē es pe-
petenda. At. Thelaphus reparēde bone valitudinis gratia.
Vlixes vt procosiampridē infensos visciseretur huiusmodi
habitu latuerūt. Ego vero vt felicitatē cōsequar: cui⁹ mimā
particula est. Thealaphi bonū. vico enī falsas opiniōes qua-
rū gratia nō vnū domū eligimus: fugio morbos & foren-
ses calamitates. Peragro liber sub. Ioue vniuersā terrā ne-
minē ne magnos qdē dños formido Qd si hac mea episto-
la qua me lōge meliores pallio & pera panē etiā ab inferio-
rib⁹ medicare ostēdi tibi consolationē attulerit: gr̄as habeo
Si min⁹ frustra dolore afficeris: Dio. Maronicēsis.

Ecce fecistis q̄ ciuitatis nomē meliore appellatiōe
mutastis pro maronia n. hipparchiā vocari malui-
stis Nā satius est ab. Hipparchia femina quidē ve-

sū philosophiestudiofissima q̄ a marone viro temulento ap-
pellari.

Dio. Crates.

A Vdiui te vniuersum patrimoniu tuum i siicum cō-
tulisse: & in medium clara voce predicasse. Crates
Crateris filius Cratetem liberum fecit: & hoc dono
vniueriam ciuitatē delectari nosq; admirari talium virorū
artifices: & hac gratia voluisse nos athenis ad se accersere:
nisi tu sententia nostrē haud ignarus dissuasisses: laudo ani-
mum tuum & te rex magni publicum contulisse maiorem:
in modum letor. Quippe qui ocus expectatione melior q̄
opinaret euaseris Verum tu q̄ primum ad nos redeas velin
Adhac enī op^{us} est i aliis exerceris Si quidē minime tutū est
vtilis morā trahas vbi tui similes nō inuenias.

Dio. Metrocli.

N On solus panis aqua cubile palium molestiam me
docent & tolerantiam sed: si ita dicendum est etiā
pastoralis manus. Vtina; primum illum bubulculū
cognouissem. Cure igitur hec tibi sunt quocunq; pperau-
ris. Est enim vite nostre consentanea. Incontinentes autē
mulierum congressus longum otium postulantes valere iu-
beas. Non enim honorabile est secundum Platonē vt pau-
per id expectat Ille autē per breui via ad felicitatē properat
Mulierum congressus vtilis: sed quantū hoc multitudini de-
trimentum afferat ab his qui didicerunt intelliges Tu noli ab
incepto desistere. Noli inquam & si quis huiusmodi gratia
vel capē vel aliud quiduis appellet.

Dio. Metrocli.

M Olistole. Metrodes & nomini & vite tantum con-
siderē etiam petendo hominibus necessaria nō. n.
turpe est nam reges & principes a subditis pecunias
miles naues & qui aduersa laborant valitudine a medicis
remedia. Amantes ab ijs quas in delitijs habent oscula &
cōtactus postulant. Et herculē ferunt etiā a sensu carētibz
vires accepisse. non tamen gratuito petendum est: neq; vt
deteriora: sed ad salutē oīz nature necessitatē petere oportet
Quod cū feceris. Herculem Iouis filium imita te: vt scilicet
maiora reddas q̄ accipias. Quorū hec? Quēd nō ad ve-

titatem est gloria pro qua vbiq; contendit: & si nihil conser-
quaris. Bona. n. quedā cōsuetudo est huiusmodi: aduersum
hec bellum ferunt. Socratē dicere. Bonos nō petere sed po-
stulare. Eos. n. oīa esse quēadmodū & deorū. Quod hinc
colligere conabatur qm̄ vj oīm vñ sunt. cōmunia aut am-
corū. Qui bonus est. is deo amicus est. petes igitur tua.

Dio. Timomacho:

Veni cizicum vbi inter deambulandum ianuā q̄ a-
dam his versibus inscriptam conspiciamus. Sum. Na-
tus iouis fortissimus vir Hercules. Hic habitat. In-
tret hanc domum nihil mali. Constat: & cum legissem pres-
tereuntem quendam sciscitatus sum. Quis & vnde esset ea-
rum edius dominus. Qui cum me cibi petendi causa rogaf-
se arbitraretur. respondit. Neq; hom. odiogenes. sed abi hinc
Tunc ego mecum. Profecto hic mihi videtur quinq; sit. ex
verbis suis hospicium clausisse. Inde paulum procedens ali-
as fores conspicio eodem inscriptas iambico. Hic inquam
quis nam habitat. Republicanus inquit homo vulgaris. Tunc
hanc ne malorum ianue inscriptionem habent: an bonorū
Vtrorumq; inquit. Hic ego. Et qua nam gratia: si ita vobis
expedit hoc iambico portas ciuitatis nō scribitis: sed domo-
rum fores: que Herculem capere non possunt. Aut. n. ciuita-
tem hanc inscriptionez habere oportet non domos: aut pu-
blica vobis mala nocere non possunt: sed privata. Nescio in-
quit ille Diogenes quid tibi respondeam. At ego quid inq̄
vos cizicent malum arbitramini. Morbum inquit pauper-
tatem mortem: & id genus alia. Hec arbitramini si domoz
vestram ingredientur: vobis nocumento fore si non ingre-
dientur. Minime. Quid nī inquit. Sunt hec inquit vt dicis.
Sed nunquid si ea vos mala non attigerint ledent. Minime
Sed si attigerint. Domi igitur attingere vos possunt: non in
foro. Est ne aliquis qui dū in foro sumus malo iterdicat: ne
nos attingat nō aut domi. Quid nā tibi respōdeā inquit nescio
Quid p̄tea malū necū domū vestrā ingrediet vos leditan-
cū vos ipsos. Cū nos inquit. Ego cū op^o esset vos iāmbico iscri-
bit ianuās & qm̄ pacto Hercules cū vn^o sit tot pōt vōs. has
bere. In hoc sane maxia ciuitatis v̄e stulticia ostēditur. Es

que nam inquit decentior fieri posset inscriptio? Oportet ne in quā omnino ianuā inscribi? Sane inquit. Tum ego. Audi igitur hic pauperies habitat: intret. nihil mali. Ad hec ille. Dic queso meliora. Nā malū est? Malū inquit vestra non mea sententia. Sed nūquid lydorum boves cōsumit paupertas? p̄desi non ne malū est. Et quid nā facit inquam: quā obrem malay dicis famam inquit: frigus contentum. Sed nichil horum que dicis: facit paupertas. Nunquid fames? siquidē multa humi nascūtur: quibus et famen possumus & frigus depellere. Neq; enim reliqua que nulla sunt animantia frigus sentiunt. Natura inquit ita muta instituit. Tum ego. Homines ratio ita facere edocet. Verum multi dissimulant propter molliētiā. Sed habent in hac vita auxilia animalium pelles: ouīū velle rarēdificiorum & domorū parietes. Neq; propterea contentū parit paupertas. Aristidem equidem pauperem aliquando vestigalia exigentē nemo contempsit. Neq; Socratem Sophronisci filiū. Siquidem paupertas nemini detrimento est: sed malitia. Quid inq; apud nos huiusmodi paupertas est: vt sit vestra sententia eligenda: verum innumera a vobis mala abigit. Que nam dic queso? inuidias odia calūnias. parietum perfossiones cruditates tormēta: alios morbos q̄ grauissimos. Inscribite igitur ianuas vestras non Herculem apud vos s; paupertatem habitare. Siquidem que hercules iterare potest monstra: ea nullam vobis formidinē incutiant. hydra velideli cet: tauri leones cerberi: quorū nonnulla ipsi venatu persequimur. Verumq; paupertate abiguntur ea molesta sunt. & quidem modica impensa custodem vestram aletis paupertatez. In Hercule autem multa consumeris. Sed infamis inq; paupertas est. Hercules gloriosus Tibi inq; paupertas infamis est. Augēe vero & Diomedē thraci: & alii hercules. Ad hec ille. Nō psuades mihi Diogenes vt paputatis noīe ianuaz inscribā. Quare aliud inuenias vt herculis inscriptionem tollēdas mihi persuadeas. Inueni inq; audi. Hic iusticia habitat: nichil ineat mali. Tum ille assentior tibi in quā. Non tamen vt Herculem deileam sed iuste ascribam. Recte facies in quā: qđ cum scripseris: supinus dormias vt vlixes: neq; quicq; amplius veare. Faciam inquit: & tibi habeo gratiam qđ nos a prauis

affectibus liberos Diogenes reddidisti. Hec in dicio amice
Timonache corteximus Dio. Policet.

P Vdeat te eorū quemihī minaris. Sed quid tibi nō ob
q̄io ne Eriphile peior euadem. Neue meo mores
male permutē. Ita neme ne facturū cenles: & rationes me
sequi non recordaris. Minaris autē cantaridis minas hoc est
mortē: neq; intelligis hoc pacto te mihi potius dissuadere.
Est enim qui nostri curam habet: et malorū operū debitum
supplicium extigit. viuētibz quidē simpliciter amor. Tuis autē
de culpū. Hec ego nulla minarum tuarū formidine ad te scri
psi. Sed vt mei gratia malo aliquo afficeris.

Dio. Monemo.

c Vm ephelo profectus essem. rhodum p̄pere boliorū
certaminis visendi gratia nauigauī: egressus e nauī op
pidum ad Lacydam hospitem diueri. Qui cum forte me ap
plicuisse presensisset. e foro diceffit. Ego autē peragrata vr
be nūq̄ ei obuiam factus. cum eum in vrbe esse intelligerem
in deorū hospitium me contuli libēs. Post tertiu vel quartum
potius diez cū me in via que ad castra ducit offendisset: & sa
lutauit me: et domū obtulit: et nihil ei succēsens q̄ me tot die
bus non conuenisset: turpe inquit Lacyda si deos qui cum ap
pellenti mihi domus tua clauderetur benigne me susceperūt
deseram. Verum cum dii uulla huiusmodi re offendit possint
sed nos ob nostrā imbecillitatē egreferamus: veniam. Prius
tamen si placet in gymnasium exercitationis gratia ascenda
mus. Non enim oportere arbitror: si ad te melioribus relictis
hospitibus diuertam. corpus contennendū. Bene inquit dicis
Diogenes. Neq; ego te vt deos relinquo. Ego autē ascendi
& in Lacyde domum diueri. Vbi apparatus erat. non q̄ na
ture humane necessitati suiceret. sed inani opinionī qua aliī
superantur. Lecti nanq; strati erant per q̄ sumptuosissimi et
mense e regione. alie quidem nucee alie acerne plene argen
ti fulgebant. Ibi et ministri alii vasa parabant. alii aliis vaca
bant ministeriis. Que omnia conspiciatus in hospitium tuum
inquam veni. Lacyda vilitatem aliquam consecuturus. Tu
autem inimicorum parasti conuiuium. Quare iubeas hec om
nia hinc auferri. Nos autem accipias vt heroas in il. ad Ho-

merus in pelle bouis siluestris: vel ut lacedemoniis in thoris
Et sine corpus quibus assuetum est discumbere. Seruus hic
vnus sit qui ministret Sufficiūt huic operi manus nostre etenī
hac gratia vobis a natura date sunt. pocula nobis sint e vili lu
to fictilia. Potus ex fonte aqua Cibus sit panis: pulmentum
sal vel nasturtiū. Hunc ego victum. hunc potū ab Antisthe
ne didici non tanq̃ mala sed omnium optima. & que facilius
inueniri possunt in via. que ad felicitatē ducit. que diuitiis om
nibus preferenda: & maximo honore habenda est. Est via
in loco munitissimo et abrupto accliuīs et ardua. Quāz ob ei⁹
asperitatem vix nudi singuli superare possunt. nedum onere
aliquo & vinculis impediri. Sed neq; qui iterum aliquid neces
sarium paret. Inter eundem victum inuenire possumus her
bam aut nasturtium. Potū facillime aquam. Maxime vero
ut per facile ambulemus nasturtio aque leui pallio assuesce
re nos oportet. Suscipiendum contra terrena certamen. Nā
u summo constitutus Mercurius proficiscentes perturbat q̃
iniquum viaticū non habenti: nulla cuiusquā ope iter facit.
Huic ego victui primū apud Antisthenē assuetus ad felicit
tis viam vno spiritu properavi. & cum iuxta accederem / hec
in quā propter te felicitas perpeffus sum Et profecto magnū
bonum est aquam bibere. et nasturtiū esse. et humi somnum
capere. Tum ego illa ego inquit hec tibi q̃ facilima reddam &
diuitiis potiora. quas mihi homines anteponunt. neq; quem
alant tyrannū intelligunt. Ex illo ego felicitatis verbis audi
tis nō amplius illa exercitationis gratia: sed voluptatis come
di e bibi. Inuit me ad hanc rationē et cōsuetudo: quam q̃cum
q; contemserit: magnū accipiet detrimētum Quare huiusmo
di mihi Lacyda cenas parato. Id quod optimum in vita est
felicitatē secutus. Diuitias autē his reliquas. qui ab recta via
suberrant. Quo si equo animo me audieris. illud dicā. Huius
modi me semper in cenis in posterū et hospites accipias Hoc
pacto nunquam qui ad te veniant. hospites delectabis. et qui
ad te diuertere cessabunt se penumero queres. Ita omni care
bis reprehensione. Hec ergo rhodi apud Lacydam hospitez
locutus sum.

Diogenes Monemo.

c Vm certamina longius differuntur: & tu ijs relictis in
olympia te contuleris: ego qui maiorem in modum
his delector: alias nundinas expectavi. Interea dum in foro
cum populo versarer: & spacia quedam vltro citroq; confici-
cerem / et nunc vendentes / nunc fabulantes / philosophieq;
aut varicinijs professores intuerer. Quodaz de solia natura ac
potestate differente / & omnibus persuadente prodij in me-
dij. Et quando inquam philosophe e celo descendisti? Qui
cū nihil mihi respōderet. & qui aderant discederent: solus ce-
li effigiem in cistella cōponebat. Inde ego vatem qui in me-
dio coronatus sedebat plurise faciens q̄ Apollo diuina-
nis auctor pretergressus interrogavi. Bon⁹ ne esset vates: an
malus. Cum se optimum respondisset. Tunc ego lublato ba-
culo. Quid facturus sum inquam vaticinare. Te ne percusse-
ro / an non. Is cum parum percogitabund⁹ tacuisset *minime*
respōdit. Tam ego eum irridens percussi. Qui aderant accla-
marunt. Ego vero quid acclamatis inquam. Nō qm̄ malum
vatem deprehensū verberauimus Cū ij & alij qui in foro ade-
rant auditis que fecerā dimissis coronis me ex illo sequeren-
tur / et ego de tollerentia sepenumero disputarem: mea verba
accipiebant / & sermonibus meis aut cene aderant Propterea
mihi alij argentum: alij argento non viliora afferebant. Mul-
ti ad cenam imitabant. Ego a frugi hominibus victū capie-
bam / a malis minime. Et qui mihi ob ea que primum accepe-
ram habebant. Iterum accipiebā a non habentibus autē ni-
hil amplius. Verum ab his querebam qui mihi panē largie-
bantur / & a me fructum capiebant. Alios recubā minime
licere ratus vt ab his q̄ nihil a me accepissent quicq; acciperē.
Cenabā autē nos apud omnes. Sed eos dūtaxat / qui medici-
na indigerent. Erant autē ij qui persarum reges sequebantur
Discubui igitur apud vitissimū quendā adolescentuluz in tri-
clinio pictura auroq; omni ex parte q̄ ornatissimo. Cum igit
spuere vellem excreaui & circumactis in omnem partem
oculis: cum nullius mihi spūendilocus relinqueretur: ipsū
in spūi adolescentulum. Qui cum de me quere retur nomine
eum appellans. Quid inquā de me & non de teipso cōquere-
ris? tricinij parietes & pauimenta tanto studio exornasti: &

te duntaxat inornatum reliquisti: vt apti simus in quę spue-
rem locus visus sis. Tum ille imperitiam nostrā arguere vi-
deris. Verum nō iterum hoc dixeris. Te enī ne pedem quē-
dem amplius relinqū. Postridie eius diei suis distributis di-
uitijs: & peram & duplex palium accepit. Nec ex quo in oli-
pia profectus sunt contingerunt.

Diogenes crateti

ET ad statuas que in foro sunt accede: & panem pete.
Hec enī cura quodam modo bona est. Iuuenes enī
homines qui minus q̄ statue sentiant: & spadonibus
potius & scuris q̄ tibi quicquā largiantur. Noli admirari quī
q̄ proximum sibi & non qui longe abest veneratur. Proxi-
mi autem sunt & qui multitudini placent spadones potius q̄
philosophi.

Diogenes crateti

MULTI cum breuem & facilem viam que duci ad felici-
tatem esse audiunt: volunt quēadmodum & nos
philosophari. Cum vero ad eam perueniunt: & ei⁹
intuentur difficultatem: tanq̄ fessi desistunt. Inde non suam
mollitiem: sed torporē nostrum accusant. Verum tu sine eos
dormire in suis voluptatibus: in quibus non eo labore viuūt
in quo nos esse dicunt. Sed longe grauiori. Cuius gratia om-
ni tempore turpissime seruiunt. Tu vero perseuera vt cepi-
sti: & resiste pariter voluptati: & annitere labori. Vtrūq̄ n. no-
bis certare solet: & in primis nobis esse impedimento. Illa qu-
dem q̄ ad turpia nos allicit. Hic q̄ metu nos a virtute abdu-
cit.

Dio. Monemo

ERE tibi sit ex hac vita migratio. Certe autem erit: si
te mori meditaberis. Hoc est si aphuc viuēs animā
a corpore separaueris. Hoc n. mihi videtur. Socra-
tes appellasse. Siquidem meditatio res facillima est. Philo-
sophare & cōsidera quid tibi & natura & lege magis est cō-
siderandum. In hoc duntaxat anima a corpore separatur.
In reliquis rebus minime. Sed cum videt: audit: olfacit: gu-
stat: adest: corpus: quasi ex eodem capite vtrumq̄ penderet.
Cum igitur mortem non meditamur: molestior vite finis ex-
pectandus nobis est. Anima namq̄ quasi delitijs quibusdā
amicis merore afficitur: & summa cum molestia vita cedit.
Et si philosophorum animis obuia fuerit in via maiorem in

modum laborat. Discedit. sine duce in precipia hiatus fin
 mīna quoad in profundum deferatur. Siquidem omnes eā
 faciunt ut pote q̄ multa in vita cōmīssisse existimant: dum
 deteriori parti totius principiarum permiserunt: quo tanquā
 in periorū statu multa iniuste facere coacta est verū ubi opti
 mam meditati erimus meditationem & vita suavis est: &
 mors minime molesta: & via p̄facilis: si quidem quicunq;
 ei anime obuiam sit hospino in summis delitijs suscipit &
 tanquam venationem pulcherrimam summo cum honore
 ad claros inferiorum iudices adducit. Ipsa vero ut que me
 ditata sit sola viueret nō moleste corpus relinquit. Preterea
 precipuis quidē honor huiusmodi aīs: quibus corp⁹ nō mi
 nime cure est apud inferos habetur. Credūt enim deditas
 corpori animas prauas & illiberales que autē ei nō nimium
 afficiūtur bonas: & nullus imperio obnoxias. Quippe que
 in vita oībus dominātur & quidē imperiole. Et p̄pterea ad
 iusta dumtaxat: & quidem facillime eriguntur: nullis omni
 no vitijs obnoxie quibus corpus eam cogit animam deles
 tati. Que voluptatibus dedita est more piscis: vel alterius
 bruti subiecti deterloris imperio. Qd si te nō meditaberis:
 hec te sequētur quando hinc migrare oportebit. Hic autem
 primū vitā dulcissimā: viues. Viues enim liber: imperabilis
 nemini seruīens. Parum et ad corporis tantum necessita
 tem sollicitus: et ad totius alimentum tacendo / imperando
 aspiciendo que vī hominibus modestis / et qui a vite serita
 te cedium et rapinarum plena abstinent prepararunt. Nulla
 magnarum & diuinarum rerum / sed paruarum & non ho
 minibus tantum communium / sed mutis etiam cupiditas.
 Siquidem ob plurimarum rerum & edendi & bibendi / &
 ei venere appetitum omnes homines mali sunt et brutorū
 similes.

Dio. Eugenio

Veni megaris corinthum. Vbi in forum profectus
 ad puerorū ludū cōstiti. Qui cū nō recte versus ca
 nerent / sciscitārī mihi quis nā ipsorū esset p̄ceptor /
 respōderūt. Dionisiū siciliē tyrānū. Quos cū me irridere ne
 q̄: vetū dicere arbitrarer iudū igressus sedato aio sedī illum

expectans. Qui in forum enim profecti dicebāt nō multo post redijt. Tū ego assurgēs his eū verbis cōpello / q̄ nō bene Dyonisi voces. Ipse vero me misericordia / motū existimās ob amissā tyrānidem & fortune mutationē hoc inquit pacto Diogenes humane se res habent. Verum tu per hūmane facis / cum nostre misereris calamitatis. Cui ego verum apperui. Non q̄ tyrannidē inquē amiseris: circo doleo Dyonisi. Sed q̄ libere in grecia veriaris quodq̄ a siculis calamitatibus liberatus es / quibus te assummi oportuit cum terra mariq̄ mala commiseris.

Dio. Carnide

Captiones mihi & fallacias familiaris tuus. Euremo proposuit q̄ maxime fieri potest elaboratas. Ego autē ijs virtutē honorari nō censeo: si manib⁹ & obscuris pīxidibus similes sint. Sed viuēdi ratione quā nudam vnūquēq̄ p̄ferre oportet. Nā post difficiles & elaboratas inquisitiones generosus & sapiēs Euremo de matris in partē rebus tantū nō nudus pugnavit & sapiētis pugnaz nōnulli ex vulgi numero & virtiosi hoīes dissoluerūt. Oportuit enim si virtutē familiarē habuisset: vel ab ipso p̄cipio per uniarū cohibere cupiditatē: que omnī maloz nō honestissime philosophie causa est. Cuius officium est vt omnes cohibeat affectus. Verum athenienses vestra philosophantium sententia ijs similes sunt: qui cum se ipsos sanare non possunt alijs mederi profitentur.

Dio. Platoni philosopho

Mominaris palliū meū & peraz tanq̄ mihi molesta & graua / & vite nihil penitus conferentia. Nō recte facis: nq̄ nāq̄ molesta sunt & graua. Quippe qui in tyrānōrū conuiuijs immodice saturari & pecorum ventre non animi virtute ornari didicisti. Ego autem ex quo virtutem ample sum maius quidam q̄ contra voluptatem tolerantiam etiā cū liceat p̄ferēdū mihi p̄uasi. Siquidez p̄ceteris hoībus me vite vilitatē asferre arbitror nō tā ex his quibus vtor q̄ quib⁹ talis appareo. Quis enī contra taz tenuē & paucis contentū hominē hostili animo pugnare aggredietur?

F.ij.

Contra quos autem huiusmodi delectantur impetum facerent? Nonne contra regem aut populum. Ex his igitur hec sequuntur. Omnis penitus malicia anima purgatur. Inanem contemnit gloriam. Immodicas respuit cupiditates: vera dicere: & ab omni abstinere mendacio didicit. Quod si tibi hec non persuadent: dede te voluptati: & nos tanquam parum sapientes irrideas.

Diogenes xenoni

Nec vxor buccenda est: nec educandi liberi: eo quod humanum genus sit imbecillum. Nam nuptie curas afferunt: & filij merore humanam afficiunt imbecillitatem. Qui igitur ad nuptias & filiorum educationem opis & auxilij gratia adducuntur: cum posterius intelligunt quantis molestiis distrabantur eos incepti penitet: cum a principio vitare potuissent. Qui autem nullo mouetur affectu: satis sibi sua ad patientiam fore arbitrans nuptas & liberorum vitas sollicitudinem. Verum enimvero vita hominum deserta reliquet. Dices enim. Vnde erit successio. Vna est. vita molitatio tolleret: & omnes sapientes efficerent. Nunc qui nobis fidem adhibuerit fortasse deseret. Ois autem vita negligit herorum per creationem. Quod si humanum genus defecerit non tam deplorandum est quam si muscarum & cabronum genus intereat. Eiusmodi namque verba sunt: qui rerum naturam non considerant.

Dio. Icete

Non moleste fero pater quod canis appellor: & duplici induor pallio & peram fero & baculum. Si quidem potius letandum tibi est: quam iniquo animo ferendum: quod paucis contentus sit filius tuus: & ipsi liber opinionibus quibus omnes seruiunt & greci & barbari. Nomen enim cum rebus insitum non sit. Nota quedam est quodammodo gloriosa Celi namque canis appellor: quam illis similis sum. Nam non secundum opinionem: sed secundum naturam vivo sub ioue liber & in eo non in proximo bonum repono & stola quidem. Homerus. Vix est grecorum sapientissimum cum domum rediret ex filio minerve monitu indutum scribit: que tam pulchra esset ut non hominum: sed deorum inuentus profiteretur. Et vestem tunicamque dedit velamina prima. Villa migranti iam pridem sordida fumo. Et leuia adiecit velocis tergota cenus. Et baculus: & tiroem pertusamque vndique peram. Hinc ansas

e tortis humero suspenderat herbis. Esto igitur bono animo pater / nec nominis quo me appellant / nec stolo te pigeat. Nam alterum canis inueniam est / alterum dei.

Diogenes Sinopenlibus.

Vos me exilio damnastis: ego vos domo. Nā vos sinopē habitatis: ego autē athenas hoc est hoc est vos cū negociatoribus / ego cū Solone / & his qui greciā a mediis liberauerūt. Vos quidem arguis & vicinis acheis & hoīm genere grecis iūmco vtimini: Ego delphis & heliēsubus / quib⁹ cū & dijs habēt cōsuetudinē. Sed hoc ne nūc vobis primū videat⁹ vtile: nobis iā pridē fuit. Icete patris tēporibus. Nūc vero id vñū vereor / ne patrie gratia nō credar molestus esse. Quod enī me exilio dānastis: hoc in meā facit defensionem / & nihil hoc mihi magis persuadet. Si quidē lōge meli⁹ est a vobis accusari. q̄ laudari. Verūtā mē timeo. ne cominus qui de patria mea sermo habet mihi noceat: neq; alterius rei vllā rationē habeatis. Melius enī est vbicunq; ita vobiscum habitare.

Diogenes Antistheni

Vm ex pizeo: in vrbe ascēdere a cōiunio quodā adolescentuli obuiā mihi facti sūt male mihi cātū blādientes. Quos cū tāq; hamus morat⁹ esse abscedam⁹ a cane dixerūt. Tūc ego. Esto inquā bono animo: hic canis talia nō mordeat. Quod simul ac dixit: tristida quadā affecti coronas capite directas laniataq; & p̄textatas: quas ad ornatum induerant absecerūt: & taciti meis verbis auditis continuo in vrbem reuersi sunt.

Dio. Crateti.

Cvm thebas proficisceris sub meridiem ex pyreo vrbem ascendi. Cūq; ob calorem vehementius sitiret fontem peti. Ibi promenti mihi exp̄ta poculum quidam deorum qui forensium curam habent ante oculos assistit. Qui iunctis incauum manibus e fonte aquam hausit bibitq;. Tūc ego id mihi commodius poculum arbitrat⁹ / tam bono & bonarum rerum precepto vti nō pūdiuit / & sapienter quidem. Abieci igitur quod habebam poculum & inuentis qui thebas venirent: tam preclarum integritatem tibi quam primum litteris significandum duxi.

F.iii.

Quippe qui nihil bonorum sine te cognoscēdū mihi statueris.
Tu autē hoc publice in foro disseminare velim. Sunt & nobis alia propterea multa sapientie plena. Ampla namque natura est quā opinione & vira electa in hominū salutē conuertimus
Diogenes Hypparchie.

Dilector desidero tuorumque mulier philosophiā expectas & nostrā cōplexas opinione. Cuius austeritas te etiā vni perterretur. Verū ut principij tui operatus finem cōsequaris contende. Quē consequaris scio si a Crastete viro persapiēte & nobis philosophiæ auctoribus nō discesseris. Crebas autē nobis litteras dato Multā namque epistole neque minorem vim habent que presens disparatio.

Dio. Antipatro.

Molinos reprehendere quod cum nos in macedoniā accersiteris tibi non paruum. Non enim eo feci ut atheniensem salē tue mente pretulerim. Neque contentā in me ambitionē suspicis. Quārū gratia alij fortasse id facerēt ut multitudinē magnaminē viderētur. Quod reges parū facerēt. Sed nobis quod macedonū mēla atheniensis sal lōge est familiarior. Nostrī igitur dogmatis observantia potius quā tui contēptu tibi nō paruum. Ignosce igitur nobis; siquidem si pecora essemus ignosceres nō parentibus. Neque enī & regis & pecoris victus idē est. Quāobrem sine fortunato. Antipater vnumquemque ibi vivere: vbiuncumque elicit. Hoc enim pre ceteris regnum est.

Dio. Perdice.

Si contra gloriā pugnare vis; quę inimicorum fortissimā plus quam thraces & peones te ostendit. Abiectis hominū affectibus me accerse. Possum enī hanc subiecte minuas. Verū si quid adhuc aduersus hoīes tibi faciendū relinquitur; & hoc ferme bellū nō sentis. Sine nos atheniensis esse; & Alexandri milites ad te accersito. Quorum opera & auxilio & illinos & scytas subegit.

Diogenes Alexandro

Crispinus ad dyonisiū & Perdicam; preterea & ad te qui cum aduersus hoīes bellū geritis principatū ob te arbitrami. Atqui plurimū interest Alterū namque demētia est

Alterus qua humano genere vitetur scientia: & optimi alia-
eius gratia operatio. Tu autem contemplare quid nuncia-
cias. Nihil sane nosti. Committe alicui: qui tanq̃ medicus ti-
bi ergo medeat: & falsa qua imbutus es opinione liberu
reddat. Tu enim vt mali aliquid facias contendis. Boni au-
tem ne si velis quidē potes quicq̃ facere. Preterea princī-
patus & impium non eiusmodi est: vt cum pessimus homi-
nibus habeamus consuetudinem. Et semper quicunq; no-
bis obuiam sunt complectamur. Hoc enim non modo mā-
suetiores fere non faciunt verum ne lupi quidem. Quo nul-
lus neq; peius est, animal neq; danuosius. Quos mihi tua
videris stultitia superare. Hi namq; sua dumtaxat malitia cō-
tenti sunt. Tu autem mercede pessimos homines salicis: et si
potestate constituis: vt male operantur. Preterea & que ip-
si et longe iniquiora aggredieris. Damna hec tandem et re-
sipisce. Vbi nam terrarum es. Quid tibi isti apparatus & tan-
tarum rerum studium vtilitatis afferunt. Noli sane isti faciē-
do vilo te hominem meliorē arbitreris. Quod si nullo me-
liores neq; hoc quicquam curas. Putas ne que molitis ali-
ud esse: q̃ calamitatem formidinem summa pericula. At-
qui nescio vbi in maiores posses incidere calamitates: q̃ qui-
bus priveris. Et quisq; intuitus non felicissimus sit. Quis
malus & violentus non idem re male operetur nihil quic-
quam habet boni. Et hec tibi vita bonum quoddam esse vi-
detur. Pro qua sub eundē tibi periculum arbitraris v el ma-
ximum: dum tue possis satī facere cupiditati neq; reputas
eos tibi maxime insidias tendere. Si quidem multorum est
peccare. Neq; cum talis sis: te vnquam bono viro vsum
posses ostendere. Huiusmodi .n. hominum genere delectas-
ris, qualis ipse in primis es: & plurimis malis nullo autem.
bono afficeris. Neq; tibi sufficienti muni quos facile mala
superfillunt atq; irrumpunt. Considera quo pacto morbis
homines conficiantur. Febrem neq; murus arceat neq; sa-
tellitum impetus. Num aliter quūvis tyrannus morbis con-
ficitur q̃ infime fortis homo. Qua nam agitur alia gratia sa-
lutares tibi custodie disponuntur: q̃ mera stultitia: vt q̃ diu
assise i ea pmanes & plurimis malis & ppetua, afficiaris for-

midine / Anne putas aliunde hominū mala provenire quā
ex rerum ignorantia / cum quid sibi faciendum sit nesciunt.
Profecto & tu mihi ex horum esse numero videris. Neq;
n. tyrannorum pueri sapientiores sunt. Cessa igitur bone
vir: & si quid tibi boni esse vis ostende. Num que te deceāt
opeteris. Quod nunq̃ nisi edoctus assequi posses. Nunquid
ergo quem plam atheniensium iudicium tibi mittendū cen-
ses: sed hi quoq; quotidie iniuste faciunt & se maximos es-
se & nullo malo alios afficere arbitrantur. Valitudinem au-
tem aut salutes tibi dicere nefas est quoad talis fueris: & hu-
iusmodi moribus precitus.

Diogenes Arnece.

C Anis arnece sui ipsius cognitionem dicit. Ita n. be-
ne facies / & si quis anime morbus quasi fluitans est
insederit / et medicū adhibeas deos precatus vt ijs
que non videntur acceptis alterū facias. Noli queso virtutis
istam viuendi rationem prosequi. Vinum nanq; tibi recon-
ditur / quod te offendet & distrahet. Qui si mihi obtempe-
raueris. nō tantū mihi amicus q̃ dignissimus fueris sed alijs
quoq; omnibus valitudinem aut salutem tibi victam arbi-
traris / si litteras meas non contempseris.

Diogenes grecis

E Anis ijs qui greci appellantur gemitū dicit qui quide-
m & si nihil dixerō vobis est qui facie homines
animo similes estis. Omnia simulatis nihil cognosce-
tis. Vos igitur cum leges vobis ipsis feratis quibus in super-
biam elati intumescitis malitiae testem accepistis. Nunquā
in pace sed assiduo in bello consenesctis mali & malorum
auctores inuicem inuidentes. Si paulo molliori veste alio
alium vestitum / vel paulo ampliore argento / vel oratione
facundiore vel eruditore potius preditum conspexeritis.
Nihil enim sana ratione iudicatis / sed ad ea que fidem vel
persuasionem faciunt vel gloriosa videntur prodiles omnia
vitio datis. Nihil neq; vos progenitores vestri cognoscitis.
Sed ignorantia & amētia vestra bonos viros maledictis ve-
getis & psequimini. Odio autē vos habet non modo canis
sed ipsa natura. Parua nāq; leticia multa dolore afficimini

Ante ductam vxotem: & postquam ducta est: q̃ duxeritis
perditistis & morosi. O quot qualesq; viros alios quidem
bell'o victos: alios in pace quā appellans oblata causa interea
mistic. Multi cruci affixi sūt. Multi a populo iugulati. Alij pu
blice venenum biberunt. Alij rota versantur. Vtrum igitur
potius admittendum fuit: in sana capita vt eruderetur: an vt
interimerentur. Et mortuis nullam sane accipimus vtilitatez
Nisi in quantum pecudum carne vescimur. Hominibus aut
bonis proculdubio opus est. Vos isani illiteratos & rudi mu
sicam docetis: vt ea vobis aliquādo vsui sit. Vitis autē iustis
quam obrem vestra doctrina imbutis non vtimini. quando
cūq; ijs opus esset. An quoniā iniustis indigetis: quando ci
uitatem vel exercitum placet diripere? Neq; dum hoc ma
gnum. Sed quotiens vi bona operamini: etiam meliora in
tueri licet: & quos attingere potestis iniuria afficitis: cū maio
ri vos digni essetis supplicio. Et mercurialium & quiquattro
rum solemnitatibus in gymnasijs & medio foro comeditis:
bibitis: inebriamini: & cumbitis: deliratis in vtramq; partē cō
sulitis: muliebriapamini. Inde in nos impie clā atq; palam
ractis. Hec nihil curat canis. Sed vobis omnia cure sunt: &
cū a naturali vita canes prohibetis: qm̃ pacto in eos nō pec
catis? Ego quidem canis verbero. Natura autē re ipsa eodez
modo vos oēs vlciscitur. Equo nāq; iure oibus mors impē
det: quam vos formidatis: & pauperes se penumero vidi ob
inopiam sanos esse. diuites minime ab infelicis ventris incō
tinentiā. Cui cū indulgetis breui titillatione nimia cū volupta
te affecti vehementiorem postmodum dolorē subitis. Ne
q; quicq; vobis prodest domus: neq; quibus abundatis pec
cuniae. Sed cū aureis & argenteis totis discumbitis: in ipsa fe
licitate obduratis: neq; adduci potestis: vt bonorū reliquias
cum oleribus edatis mali & malorum amici. Qui si quid vo
bis mentis inesset: si nō ebrij desperetis: optimo illi Socra
ti sane fidem adhiberetis: & in communi omniūz consensu
assentiremini: vt per omnes etates aut continentie studere
tis: aut suspendio vitam finiretis. Neq; enim aliter in vita fio
ri potest: nisi tanquam in conuiuio semper vino madidi ver
tiginibus & intestinorū doloribus ab alijs duci velitis. Neq;

vos liberi fieri potestis. Et dñ in luxuria & delictis quęcūq; i
 potestate vestra bona sunt animo cōplectimini veniūt com
 munes carnisfices quos vos medicos appellatis. Qui quicquid
 sibi imēte venerit id dicit & faciūt. Hi autē qui bene medē
 tur incidunt vtrū ligāt intus extraq; medicinas exhibēt. Et si
 cōualueritis nullā gratiā habetis sed vñs habēdā profitemi
 ni. Sin minus medicos accusatis. Potius autē mihi letādū q̃
 dolēdū q̃ plus scio q̃ ignorē. Quod mihi cōtingit ex quo cū
 Antisthene sapiēti cōsuetudinē habui qui cū ijs dñtaxat qui
 seipsuz norāt disputabat. Ceteros qui naturā rationē verita
 tē ignorabāt penitus cōtēnebat nulla carētibz ratione & stul
 pueris cura addibita. Allata est epistola ratio canis barbaris
 cur eis gemendū sit. couq; grece edocti veri greci efficiatur
 Nā nunc longe elegātiores sunt qui barbari vocantur & lo
 ci quē habitauit & morū ratione. Nā qui greci nuncupantur;
 apud barbaros merēt. Barbari autē & si res suas conseruari
 das & ad seruādū se suffecturos arbitrantur. Vobis autē ni
 hil satis est. Quippe qui ambitiosi & sine ratione & perditē
 educati viuitis.

Dio Expimenidi.

Elyogenes Expimenidi preclarorū omī ob virtutē:
 tolerantiā dicit audio te domi neutri & corporis cul
 tui indulgēz desiderē & tamē virtutē polliceri Quod
 mihi minime admiratione dignū videtur Bonū nāq; esse se
 cundū Simonidē difficile est polliceri autē perfacile.

Telos.

Hec opuscula castigatissime emendata Im
 pressa sunt Parisius per Gaspardū philippe
 pro magistro petro baquelier ciue gratio no
 politano Anno immense reparationis. Mil
 lesimo quingentesimo quinto, die vero, xxiiij.
 mensis Decembris,

